د ستر څښتن په سپېڅلي نامه

کتاب پېژندنه:

دکتاب نوم	:: بدلون
دشاعر نوم	::عزیز احمد عزیز
دشاعر د پلار نوم	:: ارواښاد پيدا جان
تعليم	:: شپاړسم (ايم اې سياسيات)
دزېږون نېټه	:: ۱۲-۱۲-۱۹۸۹
دزېږون ځای	:: بازارکلا سیف الله / سويلي پښتونخوا
ګرځنده شمېره	:: ۰۳۲۱۸۰۷۰۰۶۷
کمپوز کوونکی	:: مُحِب الله ښبراز
خپرندويه ټولنه	:: پښتو ادبي ټولنه کلا سیف الله
د چاپ شمېر	:: (۱۱۰۰)
بيه	:: ۱۵۰ کالداري
دموندلو درک	:: دوتر پښتو ادبي ټولنه کلا سیف الله

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

مننه

ډېران اونژدي دوست مُحِب الله ښېراز د زړه له تله مننه کوم ،چې زما شعري ټولګه يې ټکي په ټکي ولوسته او په ډېره زښته مينه يې راته کمپوز کړه ورسره يې يوه په زړه پوري ،هر اړخيزه ليکنه باندي وليکله.

له دې پرته د محترم استاد شېر زمان زيارمل صاحب، محترم ليکوال ترقي پسند انسان حميد خان او ورسره د ملګري ظريف صباډېرزيات منندوی يم چي زما پر شعرونو يې خپلي علمي سيريزي وليکلې او ورسره د کليم الله کليم صاحب ډير منندوی يم چي د چاپ په چارو کي يې راسره ډېري سترې ګاللي دي.

عزيز احمد عزيز

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټړون........................

د هغه نازنین او شیرین جانان په نامه.........
چا چې د تنکیو هیلو، نازکو احساساتو
او وربښمین خیالونو له لاري راسره ملګرتیا کړې ده او زما
د ژوند بهیر یې په مینه تل ژوندی ساتلی دی...............

عزیز

(c) ketabton.com: The Digital Library

سریزه

د رجعتي معروض او ردِانقلاب توري سیلۍ په نړۍ کې په عمومي او زموږ په سیمه کې په ځانګړې توګه له ډیري اوږدې مودې راچلېدلې دي.دې توري سیلۍ ډېر روڼ فکرونه او ځلاند ستوري د خپلې ناولې لمن په ځُپ کې کرغېړن او پټ کړل ، داسې چپه باد و چلېده چې ټول تاریخي او ټولنیز قدرونه یې سر چپه ودرول د بدلون،انقلاب او نظریاتو ناره ښکنځل و ګرځېده غیبت، تربورګلوي، ځان خوښي ، شخصیت پر ستي او خود غرضي لوړ ټولنیز قدرونه و منل شول. سپېڅلې هیلې طبعي آرزوګاني او د ټولنیزي خپلواکۍ مبارزه ګناه و ګڼل شوه. زموږ د روایتي میني، وروروليۍ ، خواخوږۍ او د لوړ ثقافت ښکلې څېره بدګمانۍ ، کرکي او دټیټې سویې پربدي رسمونو او نااشنا خیالونو رابدرنګه کړه،په سازماني دندو کي د نظریاتي تړون ، وفادارۍ ، پت او وقف کېدو ځای پانګي ،چاپلوسۍ،ځان ځانۍ او شخصي ګټو و نیوه.

د لیک هنر،ادب او آرټ زوال و موند.د موسیقۍ په مرۍ پښه کښېښوله شوه د ټي وي او راډیو د سرکاري ډرامو پرته هنري ډرامې له لر او بر پښتونخوا څخه یو مخ کډه وکړه د **copy to paste** اصطلاح او عمل د ټولو علمي، تحقیقي او

❖

(c) ketabton.com: The Digital Library

تخلیقي ځانګوتاداو و ابست. یوې خوا ته باسیواده ځوانان د سپینو خولو ،سرو شونډو، تورو زلفواو د سرو اننګو په ستایلو مست دي بلې خوا ته بیا د ناهیلۍ او ورکي لاري لارویان په داسي کړو وړو،خیالونواو جاموتېر ابستل شوي دی چې د چاپېریال له بدمرغیو او د وخت له غوښتنو څخه کانه او ړانده په یو بل جهان کې ورک دي.

په داسي حال کې ملګري عزیزاحمد عزیز د شعر هنر د خپلي ټولني دڅېړني، د ځوانانو د راویښولو، دروڼ صباوؤن د بدلون د پاره د وروستي طبقاتي جنګ د نغارې په توګه په کار راوړي. ملګری عزیز زموږ د مراعات یافته خواصواو د بې برخي خاوري سروګړو انځور په هنرمندانه ډول په لاندیني ښکلي او پاخه شعر کې داسي څرکوي:.

ځوک انتظار کې د خیام ځنګیږي
ځوک بیا په هیله د کوثر ویده دی

د پښتو ژبي او ادبیاتو د یوه زدکونکي په حیث زما د اومړي ادراک او استنتاج یوه ناچاره رایه ده چې د پښتو ژبي د اولسي ادب د منظومي برخي پلو د مذاحمتي ،رزمیه ، پرمخ تللي او د پراخ فکر له ملغلرو څخه ډک دی. البته د ېواني یا مشترک ادب د کلاسیکي شاعرانو راپه د ښخوا تر ډېره حده منظومه برخه د ذکر

(c) ketabton.com: The Digital Library

شو ومطالبو پرځنګ د ټولني د غوښتنواو اړتياوؤ پر ځای نابلدو خيالونو، تشو روحاني کيسو، بې ځايه اخلاقي لارښونو پړسولې ده. له هم دې علته پښتانه ځوانان او پېغلي، سپينږيري او مېښدي د ټپې ، کاکړۍ غاړو او داسي نورو له خوړلت څخه خپلي خبري او ويناوي شيرينوي او زړونوته ژوري لاري پيدا کوي . نه يوائې په ماقبل منطقي مجلسونو کې بلکې په ټولو جدي بحثونو کې هم په مدلل ډول د وروستي تکان په توګه کارېږي. د پښتو ژبي ديواني اړخ منظومه برخه بيا په خپل وار ځينو سرتېرو شاعرانود خپل زړه په وينو خړوبه کړې او په سرو ګلونو يې پسوللې ده.هم دا د جرات خاوندانوويا ړمنو شاعرانو د شنو اوسرو لمبو د شغلو د ستايلوپر ځای په بل شوي اور کې د سوځېدلو خلګو چيغي او کوکي د شعر په بڼه اولس ته رسولې دي .د ځپلي اولس پرهرونه يې ور ګنډلي بې وزلي يې په توان ور اړولې او ظالم په مخ کې يې پياوړی اولس درولی دی . د استبداد خاوندان د هغوی بادار استعمار او تالي څټ نوکران يې اولس ته په ګوته کړي او بيا يې لغ کړي او کلک يې غندلي دي ځوان ملګری عزيز هم په دا قطار کي ولاړ دی . ملګري عزيز د خپل شعر په غشي د پښتني ټولني د مسخ شوي قبيلوي جوړښت کرغېړني څېرې د خان او رجعت ناولي استثماري څلي نخښه کوي .د لويو لويو بادرانو د نظام په خلاف استثمار شوي خلګ

(c) ketabton.com: The Digital Library

راټولوي ځپلی اولس راپاروي د جابرانو فرسوده نظام راړنګول غواړي او په ځای یې د خوارانو د ټولنیز عدل نظام درول غواړي د خوارو بې وزلو خلګو په څنګ کې درېدل او د بادارانو له حکمه د سرغړوني په لذت او جرم ښه خبر دی ځکه خو وایي:

د مرګ په غېږ راته بله زندګي راکوي
ما د اورونو بیابي خوشحالي راکوي

ځوان شاعر د جنسي توپیر په اساس د مېرمنو کردار او د هغوی وجود یوائې د نارینه د رومانوي تسکین تر حده د رالنډولو کلک مخالف دی بیا د یوه داسي قام او اولس مېرمني چې په تاریخ کې د خپلواکۍ د مبارزې په لارکې سرونه شندلي او ویاړ یې په برخه شوی دی . او هم نن د مبارزې په ډګر کې د مېرمنو و فعالي برخي اخیستلو ته خوشبین دی . د پښتني پیغلو او مېرمنو رښتني ښکلا د هغوی په سنګار کې نه بلکې د هغو په فکري پوخوالي او مېړانه کښې ویني د بیلګې په توګه:

پیغلي یې خیژي و سنګر ته دسیالۍ دپاره
هسي نادان یم په دې سترګو کې کجل لټوم

د پښتانه اولس په ټولنه د تپل شوي ناورین او د سرونو په لو اندېښمن دی په خونړي لوبه کې ښکېل کردارونه یې په مځکه راسربېره کړي دي د پربدیو نوکران یې تر کلکي نیوکي لاندي

❖

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړي دي د خانانو له پلوه قام او اولس ته د ګټې او ترقۍ نه راوړلو په نسبت او پر تله د اولس په ژغورلو کې ناکامۍ او په اولس د پرېديو د ناتار د نه مخنيوي په اړه قهرېدلی دی په يوه قام کې د واکمنو او خوارو خلکو د ګټو او ژوندون تر منځ ژور تضاد ويني په خپل شعرکي داسي راوړي:

خانانو مځکه او اسمان دي سره څومره ليري
زمونږ او ستاسو تر ميان دومره فاصله پرته ده
او نور نو د بې هنره او تر ځان محدوده واکمنو پر ځای خوار اولس ته اولسي اتل لټوي د بيلګې په توګه:

په دغه کلي کې واکمن دي بې هنره خلک
نور دې اولس صنوبر غوندي اتل لټوم
د عزيز احمد عزيز د غزلو تحليل که د شکل او مضمون د مقولې په اوزار و کړل شي نو په لنډه توګه دې پايلي ته رسېږوچې د ځوان شاعر لومړی شعري مجموعه د پښتو ژبې په مذاحمتي او مترقي ادب کې يوه ښکلې اضافه ده .شعرونه يې په تيکنيکي لحاظ په بشپړه ډول موزون او ارکان يې د پښتو شاعرۍ په عروضو برابر دي ، د شعر انداز يې ښکلی سندريز،ايجازي ، اسانه او عام فهمه دی ځيني غزلي يې ډيري په زړه پوري او په

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځینو غزلو کې د خورا لوړي سوییې پاخه شعرونه لري .چي زړه راکښونکی سکښت او مدعا لري.

د ځوان شاعر لومړی شعري مجموعه بدلون د مطالبو او موضوګانو په حواله څه محدودیت هم لري تاریخي مهمي پیښي،تاریخ جوړونکي انقلابي شخصیات،غورځنګونه او رزمونه د یادولو اړتیا لري .ناوړه رسمونه عمومي مغالطې او داسي د نوې نړی نوي مضامین څېړل غواړي ځوان شاعر د خپل فکري یون په ډګر کې په انتقالي دوره کې قرار لري ځیني وخت روانه ګډوډي او خونړی وضع د غریب اولس د انقلاب د درسګاه په توګه تعریفوي په لاندیني شعر کې یې ګورو:

و دې غریب اولس ته لار د انقلاب ور ښایي
دا قهرېدلی په غضب اخته اسمان مي خوښ دی

او بیا ځیني وخت دواکمنو په دې استبدادي او د ظلم په نظام کې د امن خوب او د سولې بیرغوونهویني ، د مثال په توګه یې لاندینی بیلګه:

دلته به د امن جنډی جګي شي
وخت راسره داسي زمزمه وکړه

په ځوان شاعر کي داسي څرک وینم چې دی به په راتلونکي کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل شعري هنر ته د موضوګانو په هکله نوره ښکلا، جدت او پراخوالی وروه بخښي.

په مجموعوکې ،،بدلون،، یو ښکلی زیار په تیاره کې یوه بله سپرغۍ د واکمنو د جبر په خلاف اولس ته یو تکړه رڼغ دی ،،بدلون،، یوه روښانه ډیوه ده چې د اباد اولس او سمسور هیواد لار پکښې موندل کیږي د طبقاتي جنګ او د ټولنیز عدل د مبارزې د میدان د یوه سپاهي په حیث هیله مند یم او خواهش کوم چې د ملګري عزیز د فکر لښنده نوره هم پیاوړې شي ،پوخوالی وه موندي ،لوړه او زوروره شي چې د قلم په غشي نور شعرونه او مضامین جوړ کړي طبعي ده چې لا هنري او زیات کیفیتي او پاخه شعرونه چې د ظلم او جبر د خان او رجعت دا مصنوعي زبړ هسک رانسکور کړي.

پروفېسر حمید خان

کوټه 02-01-2015

(c) ketabton.com: The Digital Library

جمالیاتي او مزاحمتي شاعر

د ځوان شاعر عزیز احمد عزیز دا زیار د ستایلو وړ دي چې ده خپل منظوم اثر چاپ ته چمتو کړی دی او د اد ب جهان ته یې یو نوی ګلبوټی و سپارلو.تر څو چې مي دا کتاب لوستی دی نو دا پرېکړه بې ځایه نه راته ښکاري چې پکي شاعر خپل شاعرانه وجدان په هنري پسول پسوللی دی او جمالیاتي احساس یې د وخت او سستم په ستم کي هم ژوندی ساتلی دی په مشخص نظر یې جهان لید کړی دی .او بیا یې په خپل شاعرانه کمال تجسیم کړی دی. د خوار اولسونو انځورګیري یې کړې ده.

دا قسم ادبیات له ویني څښونکي فاشزم سره په مقابله کي د خپل تکامل یوه بل پړاو ته داخل شوی دی .چې دا پړاو د غښتلي سوشیالستي سستم له منځ ته راتګ څخه شرو کیږي د د غه وخت ادبیات او تیوري په ګډه او یوه سنګر کي د زیارکښو انسانانو د ګټو ژغورنه کوي او د سولې او سوشیالزم د ګلشن څارنه کوي . څه رنګه چې امپریالزم په اوسني وخت کي د خپل بحران په مرحله کي واقع دی نو د امپریالستي ادبیاتو ننی بحراني کیفیت له امپریالستي بحران څخه پرته د مطالعې وړ هم نه دی.

❖

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مترقي ادبياتو اوتېوري ډيري ښې ځانګړتياوي په دې کي دي چي د باداری، فيوډالی او بورژوازي ادبياتو پر خلاف د خواريکښ انسان د حاکميت او په بنيادي تحليل کي د بې طبقو ټولني د جوړېدو له پاره زيار باسي مترقي ادبيات د طبقاتو د محوه کولواو له يو انسان څخه د بل انسان له استثمار څخه د خلاسي ټولني په لور برياليتوبونه تر لاسه کوي.

د ملګري عزيز په دې شعري مجموعه کي مي بشپړه دا زيارپه نظر راغلو چي پکي د نړی زيارکښو ته يې دا درس وؤ چي نور د سامراج او د هغه ګوډاګيانو څخه خپل منافع او انرجي ژغورو او خپل ژوند ته به خپل جنت لټوو.

د دې ځوان شاعر په شعري ببلګه او د ده په عمومي ميلان کې مي بشپړ دا احساس او د تفکراساس مي داسي محسوس کړی دی چې دی په ادبي جهان کي د هغې ميتودولوژي (**Methodology**)او ايډيالوژي (**Ideology**)له پلويانو څخه دی د کومو تهيورستان (**Theorists**) لاربنونه چې ماکسيم ګورکي او د هغه لاربنود استاد ولادمير لينن لاره په پوره متانت سره پر مخ وړي او د استادانو ځلاندو پرنسپونو(**Principles**) په رڼا کې د ادبياتو د اصلي ماهيت او مضمون لا پسي روښانه کوي ځکه د استادانو اډيالوجي زموږ د وخت هغه پياوړې اډيالوجي

❖

(c) ketabton.com: The Digital Library

ده چې د نړۍ په خورا پېچلو سیاسي ،اقتصادي اوفلسفي حرکتونو کې موږ ته علمي حقایقو او عملي مبارزو لوری را ښودلای شي د دې اډیالوجۍ ډېر لوی فرق له نورو سره دا دی چې ټولني ته د طبقاتي تنازع په هینداره کې ګوري.

نوې ادبي تهیوري د شاعرانو او ادیبانو د تخلیق په باب تل طبقاتي تحلیل او دریغ لري ځکه نوې ادبي تهیوري هر ادیب او شاعر جلا نه ګڼي بلکې د پرولتوري ادبیاتو منځ ته راوړونکی بدلون ،،سره زر،، لولي او باید د دوی ایجاد شوي آثار د نړۍ د ادبیاتو د پر مختیایي بهیر او هدف له پاره د لارښود حیثیت و لري.

په درناوي

شیر زمان زیارمل

پښتو ادبي ټولنه کلا سیف الله

❖

(c) ketabton.com: The Digital Library

عزیز احمد عزیز یوتاند او تکړه شاعر

شعر لیکل هر کله د یو شاعر د ضمیرد نازک تخیل هغه زړه لړزونکی ږغ او سپېڅلی احساس وي چي شاعر پکي بلاخواږه او ترخه حقیقتونه په ډیره نرمه، خوږه ،پسته ،روانه او زړه وړونکي لهجه سره سرګند کړي وي.آن دا چي داسي رښتوني خبري چي هغه عام فهمه نشي ګرځېدای او نه یې عام وګړي په اولسي ژبه بیانولای شي خو شاعردی چي هم هغسي سختو حقایقو ته ځان جوړ کړي او په پسته ژبه یې و اولس ته په حساسه او سالمه توګه و رسوي.له هم دې کبله و شاعر ته د قام سترګي هم ویلای شو.

که څه هم یو خوا ته د پښتوادب دا وخت له نېکه مرغه بلاشاعران او چوپړ وهونکي لري.نوبلې خوا ته د ډیرو سترو لیکوالانو له خولې دا ټکي هم راوځي چي و پښتو ته نور د نثر اړتیاده باید شاعران له خپل شعري ذوق سره سره و نثر ته هم مخه کړي.دا خبره به زه تر یو حده تاید کړم خو چي کله سړی د داسي تکړه او تاند شاعر وه هڅانده او نازک خیاله شاعري ته خیال وکړي او په ډیر غور یې و وایي نو زما په خیال د داسي شاعر په شعر کي هغه د نثر خوند او تنده هم پوره او ماته شي. نو بیا نشو کولای چي هغه پورتنۍ خبره سل په سل کي تائید کړو. ولي چي کوم کس د

(c) ketabton.com: The Digital Library

شعر په نغمیزه ژبه کوم څه څومري په خوند بیانولای شي چي هم خوند وي او هم مقصدیت وي نو باید بیاهغه شاعر نور هم پر دغه کار په دغه لیکه کي تشویق کړل شي. او ورسره یې ملا ټینګه کړل شي .خو د نثر اهمیت هم په دې نه کمیږي او خپل اهمیت به په داسي شاعري لا نور پیاوړی کړي ولي چي په نثر کي د ډیر تریخ حقیقت بیانولو پر ځای چي د شعرحواله ورکړل شي نو زیات جامعت و مومي.

په هم دغه نغمیزه او هڅانده شاعرانو کي یو عزیز احمدعزیز در یادوم چي دا وخت یې عمر هم بس۲۵ کاله دی ،خو په دې کم عُمری کي یې په ډیره خوږه ژبه د شعر د تخیل او تخلیق ویاړتر لاسه کړی دی. اودا چې لومړی شعري ټولګه یې وچاپ ته تیاره ده چې نوم یې ورله ‹‹بدلـــــون›› غوره کړی دی. هم زه به یې دا لویه نیکمرغي و بولم .ولي چي عزیزاحمد عزیز وخپل شعر ته یو ټولنیزفکري او فني شکل لري او زما په اند که یې نور هم تشویق کړو نو نژدې ده چي موږ به و پښتو ادب ته یو بل جوهر ومومو.لکه ستر خوشحال بابا چې وایي:

چې غوټې پسي وهې په لاس به درشي
چا وَیل چې په دریاب کې ګوهر نشته

د عزیز احمد عزیز وشاعري ته که په هر اړخیزه ډول ځیر شو

❖

(c) ketabton.com: The Digital Library

نوډېر څه به په لاس راشي خو په دې اړه چي دعزيز په شاعري ځومره زه پوهېږم او په ژور نظر مي لوستې ده نو داسي جوتیږي چي په دې شاعر کي د شعر ليکلو او ويلود تخليق قوت شته او هم يې د شعر فني اړخونه پوره دي.خو که بيا څه کمي پکښې هم وي نو د هغه په هکله به دومره ووايم چي (دښايستې يو عيب نه عيب دی)او که بيا يې د نظر او خيال وخواته راشو نو د عزيز په شاعري کي نازک خيالي ،جماليات ، طبقاتي توپير او ورسره روايتي اړخ هم شتون لري ،او بلي خوا ته ټولنيزه بې انصافي ، قبايلي تضادات او مذهبي کاروباري اپروچ ته هم د تنقيد په نظر کتل شوي دي چي نن سبا يې زموږ په ټولنه کي په خلاف د تبليغ کولوزيات ارزښت دی.اوکه وګورو نو زموږ ټول ليکوالان هم په خپلو ليکنو او شعرونو کي د دې ټولنيزيوالي تبليغ روان کړی دی او ورباندي زيات زور اچوي چي د عام اولس فکر راواړوي چي د ټولني د بنسټيزوستونځوچاره کول په څه کي ده؟او له دې سره سره د عزيز شاعري نور هم ګڼشمير موضوعات لري چي زه به هڅه کوم او و توانېږم چي په دې ليکنه کي يې راغونډکړم سره د ده دشعر په اثبات . لکه څنګه چې عزيز په ټولنه کې و هغو مخورو ته ګوته نيسي کوم چې هغوی د خپلو ځانونو او بچانو د ژغورلو له پاره د بل د کور ځوانان او وګړي په ناجايزه توګه د جنګ مېدان ته لېږي او نوم يې ورله د غزا ورکړی دی.او شاعرپر

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغو باندي تنقید کوي اوورسره و خپلو پښتنو ته د یووالي ږغ کوي او د نفرت اوکرکي څخه کرکه کوي .په هم دې اړه د عزیز د شعرنمونې څه په دې ډول رانقلوم:

ځوانان لیږي او دی په خپله پرنغري پاتیږي
دا مي یقین دی او دغسي له فرمانه ښکاري
باید چي یو شو د نفاق اورونه مړه کړو زیاته
کنې عزیزه! بېقدري مو را روانه ښکاري

او بلي خواته عزیز هغه انسانان هم تر انتقاد لاندي کړي دي کوم چا چي زموږ په ټولنه کي د مذهب غلط پرچارکړی او و نړی ته یې بد ایسوي ،یوازي مذهب د ځان په شخصي ګټه تماموي او ورسره هغه مذهبي ټیکه دارن په ګوته کوي چي ټول عمر یې مذهب د دربار ماتحت جوړ کړی وي. نو عزیز ورپسي ډیر په ځیرنیز ډول ګرځي او ورته په تنقیدي نظر ګوري ، څه داسي یې په ګوته کوي:

د څو غټانو درباریان دي ورله ګټي کوي
غاړي تازه کړي آیاتونه د قرآن و وایي
مُلا په ورځ کي زما د حق غاصب دی
په شپه بې چوف کړ استغفار ویده شو

❖

(c) ketabton.com: The Digital Library

او بل ځاي خو د استعمار و خواته هم ګوته نیسي چې د خلکواستحصال د ملا یا خان په جامه کې تر سره کوي اوخان و ملا دواړه د یوې غارې ماران بولي .چې دا هم زموږ د ټولنې یوه ستره غمیزه ده چې ساده اولس مو په رنګ رنګ بې ځایه ښایستو شعارونو غولېدلی دی او لا یې نوراستعماري لاسونه غولول غواړي نو عزیز یې داسې په خپل شعري هنر راښکاره کوي:

د ایمان شمعه دې مړه وه ځکه ولاړې
چې دې پرېښودل سنګر او میدان دواړه
په شپه کې راشي سجدې کوي دخان پر درګاه
سهار مُلا شي د جمات او له درباره وځي
دلته د حق ژبه ګونګۍ عزیزه!
دلته څوک نه کوي صفا خبري

بل ځای بیا په ټولنه کې د بې انصافۍ او بې معیاره قوانینو ته هم بد وایي او د خپل قام خواخوږي سرګندوي او له دې سره سره خپل قام دسولې اوامن قام بولي کوم چې ټولې نړۍ د جنګ میدان د هغو وطن جوړ کړی دی:

څوک انتظارکښې دخیام ځنګېږي
څوک بیا په هیله دکوثر ویده دی

❖

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون عزیزاحمدعزیز

نوروته هر څه ور رسیږي په ژوند
خو یو پښتون دی چې نهر ویده دی
د سولې خلک جنګ ته وه هڅوي
ګورئ غوغا مې په کابل ګډه شوه

عزیز په خپله شاعري کې د پښتو و متلونو ته هم تر خپله وسه ځای ورکوي او د خپلو تیرو اتلانو وخبرو ته هم غوږ نیسي او په داسې شکل یې بیانوي:

خپله خوله کلا ده هم بلا خلګو
نه یم په خبر خو پښتانه وایي
زه عزیز له ژونده څکه سترې یم
دلته پس له مرګه چاته ښه وایي

خو تر ټولو مهم اولوی احساس چې دځپلي اولس د راویښولو له پاره لري په ټولنه کې د انصاف له پاره خلک راو پاروي او ورته په ډاډه زړه د خپل ځپل شوي اولس او د قام د مشرانو په منځ کې چې کوم معاشي فرق شتون لري هغه په ګوته کوي او دا معاشي فرق په ډیره سالمه او خوږه لهجه بیانوي او دا معاشي توپیر و ټولنه ته ور ښکاره کوي.

❖

(c) ketabton.com: The Digital Library

موږ خو یې سر و کال په خوله ګرځوو
ستا سو پر کلي خو روږه تېره شوه
په لوږه، تنده غریب شپه تېره کړه
په ښېغمۍ باندي سالار ویده شو

عزیز په خپله شاعري کې له وطن سره هم خورا زښته مینه سرګندوي ، د وطن هر بوټی ،کاڼي او لعلونه ښه ایسوي او د هیڅ وطن پر محلونو خپله جونګړو نه سودا کوي .او که هرڅو ښه او بد حالات یې پر وطن راځي خو دی یې و مقابلې ته تیار دی او نه غواړي چي وطن دي د پریدیو په شکیل کي راشي او پریدي دي باچاهي پرې وکړي.او دخپل وطن مظلومیت هم د بل تر باچاهۍ ښه او ویاړمن بولي .د نورو وطنونو په بدله کي خپل وطن ښه ستایي او خپل وطن د ځان له پاره غنیمت لولي .عزیز چي په دومره کم عمري کي دی هم ځان د نورو هیوادونو د وګړو سیال بولي او هیڅ په خپل خواږه وطن او دخاپوړو پرځای د تور داغ لګولو زغم نه لري بلکې پکي د امن راوستلو تلوسه لري .لکه چي وایي:

د هر وطن حسن ستایلو له وي خپل شاعران
زه خپل ښایست لیکم پر لویه پښتونخوا یې لیکم
هغه د ګلو وطن نه وو اوس د جنګ کلی وو
د ظالمانو بې دردانو په لاس ړنګ کلی وو

❖

(c) ketabton.com: The Digital Library

دنیا یوه ده په سلا مو ولي
تاریخ د ګراني پښتونخوا مو ولي
زه پرې خوشحال یم خو دا نه چي جنازې ترې باسم
ماته د امن او د میني پښتونخوا په کار ده

او یو بل شی چي د عزیز و شاعري ته یې ځانګړتیا ورکړې ده هغه (سترګي) دي .چي دا یو توری ډیر زیات کارول شوی دی او په رښتیا هم په هرهغه شعر چي سترګي توری پکي کارول شوی وي ډیرپه پسته او خوږه ژبه پکي رانغښتل شوی دی او واقعاً یې هم و هغه شعر یا غزل ته ځانګړتیا ورکړې وي . او د عزیز په شاعري کي د یو خاص علامت په توګه ښکاري چي ورته په شاعري کي علامت نګاري ویل کیږي د بیلګي په توګه:

زړه کښې خو مي ته یې او ستا سترګي دي
یاره ښایستې دي رښتیا سترګي دي
زه دي په اېرې اېرې کړم یاره چي
سرې لمبې اورونه که دا سترګي دي
ماته وایي هیڅ حال به ته نه وایې
زه یې ځنګه پټ کړمه زما سترګي دي

❖

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون عزیزاحمدعزیز

نظر مي ستا په پښتنو سترګو کي
بلا مزې دي په دې دوو سترګو کي
څومري حیا او رنګیني پرته ده
ستا مهذبو ښایستو سترګو کي
خلګو له ما نه به ګیلې نه کوئ
ورک لېوني شوم لېونو سترګو کي
ځکه خو نه اوړي نظر له تا نه
مینه دي ډېره ده په مړو سترګو کي
عزیز چي داسي له دنیا جلا یم
فکر مي اړ دی په هغو سترګو کي

ولي چي په عامه توګه کله یو شاعر زیات یو توری یا لفظ یا د یو شي نوم په یوه غزل کي زیات رانغاړي نو هغه غزل بیخونده شي خو عزیز په کارولو سره زیات خوند او خوږوالی پکي پیدا کړی دی.

عزیز په خپله شاعري کي د پښتو ژبي نورنو موړي شاعران هم ستایلي دي او داسي ښکاري لکه چي د پښتو په شاعرانو کي یې د نوروشاعرانو په پرتله دا یاد کړي شاعران ډېر خوښ وي او د شعر په نغمیزه ژبه یې و قام ته ور ښکاره کړي دي.

❖

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما و ژبه ته يې مينه او ښکلا ورکړې
درويش* مي هم د زړګي سر دی او کاروان* مي خوښ دی

اوس به راشو د يو ځوان شاعرو ځوانه شاعري ته چي په خپل وخت کي او د ځوانۍ په تاندو شپو کي شاعر کومه شاعري کوي او ورته د هغو وګړو مخ را اړوي کومو وګرو ته چي د ميني او رومانس دردونه رسيدلي وي او د شاعرۍ په ژبه موږ ورته نازکخيالي يا جماليات وايو.په رښتيا هم عزيز خپله شاعري په دې زرين او ښايسته شال هم ناوې کړې ده او و خپله شاعرۍ ته يې د ناوي د لومړۍ ورځي زړه راکښونکي خالونه هم ايښي دي او دا نازکخيالي يې هم په ډېر ښايسته انځوريز شکل شاعرانه کړې ده او يقيناً به ورته د هر يوه ويونکي زړه هځيږي.او دا خيال يې له هيڅ شاعرسره په تړاو کي نه راولم ولي چي عزيز په دې خيال کي يوازي خپله دميني لړۍ راټوله کړې ده ،په هم دې وجه يې ځانګړتيا په برخه ده، په ټوله شاعري کي يې د ميني شاعري کړې زياته ليکلې ده او مينه يې د خپل ژوند يوائې هغه مقدس او پاک مقصد ګرځولی دی او د ژوند هر څه چي کوي د ميني په پيمانه کي يې غواړي او مينه د ژوند داسي بامقصده احسا س لولي چي به غير د ميني د ژوند کړه وړه ورته نيمګړي ښکاري. د ميني شاعري د عزيز و ټوله شاعري ته لا ځلا او ښکلا و ربخښلې ده.نوراځی په دې هکله يې هم شعري نمونې ولولو:

❖

(c) ketabton.com: The Digital Library

خدایه سهار نه کړې جُدا به شو مونږ
په پسته غبږ کې مې دلبر ویده دی
اوس په تنکۍ ځوانې کې ګډه شوله
اوس یې مستې ده د ښو پر کلې
ستا پر جمال یې لیکم جانه پر ښکلا یې لیکم
ما چې غزل کله لیکلې ده پر تا یې لیکم
لا خو یې و پالې د ځان په رنګه
لا ځوک د چا د زړګې غلا نه کوي

د مینې په دونیا کې عزیز په خپله د خپل محبوب په وړاندې هیڅ کله دا نه خوښوي چې ځان د محبوب په مخ کې بې وسه ثابت کړې او هر وخت داسې انځوروي چې دی ورته ځان محتاج وګڼې بلکې هر وخت په دې هڅه کې دی چې پر محبوب باندې ځان ګران کړې او هغه یې په مینه و پسولې او په مینه کې د خپل محبوب له مخې تکبر او غرور ښکاره کړې که څه هم داسې نه شې کیداې خو د محبوب ځان ته را جلبولو یوه ښه لاره یې غوره کړې ده چې پر محبوب نور هم ځان ګران کړې اونور یې وه نازوې. عزیز هر کله په مینه کې د دې ادا ډیره تلوسه لرې چې د مینې بار نور هم پر ځان واړوې او تل ورسره محبوب زیاته مینه وکړې د هغې وجه هم دا ده چې دی په خپله ډیره زیاته مینه و خپل محبوب ته

❖

(c) ketabton.com: The Digital Library

وربخښي تش د لباسي میني هیڅ نه دی قایله.یعني په مینه کي غرور او نازونه ډیر خوښوي چي له دې کبله به ورته د نازونو او اداګانو شاعرو وایم.د بیلګي په توګه.

ما یې پر لاس عزیز لیکلی نوم خراب کړو ور نه
هغې خندل وئیل یې بیا ورځمه بیا یې لیکم
عزیز به نور پر ځنګانه ویده ووم
هغې ویل خوب دي تنها نه کوي
اوښکلني سترګي له ظالم دستوره راله وایي
عزیزه! زه به درته ډیري کوم دعا مه راځه

عزیز په خپله شاعري کي د ټولني و هر اړخ ته پام کړی دی او په خاصه توګه یې په ټولنه کي د معاشي توپیر او د ټولنیز توپیر ډیرزیات غندلي دي او د داسي نظریاتو او نظام یې په ډیره ښایسته او مدلیله توګه غندنه کړې ،د کوم له وجي چي په ټولنه کي د لوړي طبقې له لاسه پر لاندي طبقه ډیر زیاتوب کیږي او هیڅ څوک یې په دې لاره کي نه دي معاف کړي لکه په خاصه توګه یې د ظالم نظام ملګري هغه که خان وي که مُلا وي او که نور قامي مشران چي کوم څوک د غاصبانو یا ظالم نظام ملګرتیا کوي. یعني و هیڅ چا ته یې دا حق نه دی ورکړی چي هغه دي په زور او ظلم د مظلوم او محکوم حق و وهي.

❖

(c) ketabton.com: The Digital Library

عزیز په خپله شاعري کې د غزل څخه پرته و نظم ته هم ځای ورکړی دی او تر خپله وسه یې ډېر ښه نظمونه لیکلي دي او د نظم پر دوو اصنافو یې کار کړی دی یعني سپین یا ازاد نظم او پابند نظم باندي یې کار کړی دی نظمونه یې هم تر زیاته حده د شعر په فني تول پوره دي خو د ،،بدلون،، ،اوس هغه د ویر کلی دی ،، ،،یوه ګیله او مدعا ،، یې ډېر ښه او جالبه نظمونه دي.
له دې سره د عزیز په شاعري کې یوه کمې محسوسیږي هغه دا چي په زیاتو شعرونو کي د اردو ،فارسي او مات ګوډ عربي ژبي ټکي کارول شوي دي چي ځاي په ځای یې د شعر سپیڅلتیا او سادګي ته هم څه زیان رسولی دی. خوزه په دې هیله یم چي دا کمي به هم له وخته سره له منځه وباسي .نور نو تاسو او دعزیز د شاعرۍ په منځ کي ځان نه خنډوم او قضاوت هم وتاسو درنو لوستونکو ته پریږدم.خدای دي د عزیز په شاعري کي لا ښکلا او ښایست راولي د ده د تل بریالیتوب او پرمختګ په هیله.

په مینه او درنښت

محب الله ښېراز

پښتو ادبي ټولنه کلاسیف الله

❖

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه به څه وؤ وایم

ترهر څه د مخه په دې شکر اېستل په کار دي چي د پښتو ادب لمن دا وخت ډېره پراخه او غني ده .او ډېرداسي انسانان دې خاوري زېږولي دي چي له پښتو ژبي او قام سره بېکچه مینه لري او له یوه اړخه هم دا انسانان خپله خوږه ژبه خوارېدو ته نه پرېږدي.که څه هم په دې وطن کي دا پوره هڅه کېږي چي موږ له خپلي ژبي ډېر بیرته پاتې شو په مکتبونو ،عدالتونو او دوترونو کي په پښتو ژبه لیک لوست څه چي وئیل یې هم لویه ګناه بلل کېږي آن تر دې چي د دوږخ ژبه یې ورته وئیلي دي.

له دې ټولو بندیزونو سره سره د شاعرانو او لیکوالانو جمِ غفیر دی،ډېر لېوني بې غرضه د دې ژبي خدمت نه یوازي کوي بلکې پر ځان یې فرض لولي. د شاعرانو په دې جمله کي ما هم خپله ونډه اخیستې ده او په داسي حال کي مي شعري ټولګه چمتو کړې ده،چي ټول وطن د تباهۍ او بربادۍ سره مخ دی. ټول قام شل او د ظلم و بربریت ښکار دی.

په خپل **۲۵** کاله ژوند کي چي مي څه لیدلي او کتلي دي ، د ټولني ډېر وېرونکی او زخمي زخمي تصویر په نظر راځي مکتبونه په بارودو الوزي واړه واړه ماشومان په مړدکو سوري کېږي د وطن ټول غرونه او سیندونه د نورو په واک و اختیار دي او په لکونو انسانان د مرګ شومه شول. او دا عمل نن هم په ډېره

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپین سترګی روان دی. د انساني ویني هیڅ قیمت او ارزښت نشته.

ما خپله شاعري چي څومره کړې ده ښکاره خبره ده د داسي حالاتو اغېزه به ضرور لري تقریباً د شپاړسو کلونو وم چي د پښتو ژبي کتابونه مي لوستل او له دې سره مي خپله هم ماته ګوډه شاعري کوله.تر ډېره مي خپله شاعري له ځانه سره پټه ساتله خو بیا د ځینو ملګرو په مرسته او لارښوونه مي د شاعرۍ باقاعده پیل د کلاسیف الله د شاعرانو ملګرو سره د ,,پښتو ادبي ټولني،، څخه وکړی.

د ملګرو ډاډ او حوصلې راکولو دومره توانا کړم چي نن مي شعري ټولګه چاپ ته چمتو کړې ده.شاعري مي ښه ده او که بده؟ په معیار پوره ده او که نه؟ دا قضاوت تاسو ته پرېږدم خو دومره ده چي تر حاضر ساعته مي چي څومره توان وؤ دا مي کړی دی.

هڅه مي کړې ده چي د خپل دانش او خام عقل برابر د سماج ټولي ناخوالي،طبقاتي تفاوت ،جبري استحصال،قامي مظلومیت ،مُلایت او قبایلي ناولي رسومات او نوري ټولي غمیزي په ګوته کړم چي د دې وخت انسانان ورسره مخ دي.

پخپله شاعري کي مي دخپل ژوندانه تودې،سړې د جانان جفا او وفا ، د هجربادونه، د وصل مابنامونه او د میني ارزښت ته پکي بشپړه ځای ورکړی دی. د مطلق شاعر په حیث مي هڅه کړې ده

❖

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي د ژوند لوړي ژوري په شاعرانه آدابو کي و پسولم او د جمالياتي احساس هغه تنده چي په ژوند کي بايد وي د هغه احساس ترجماني او تجسيم و کړم.

مننه

د خپلو ادبي ملګرو انور انور،نواز قايل، کليم الله کليم،خلاق ودان،ستارزېرى، خدائيداد شبګير،محب محسن، عالم عادل، سلام کاکړ ،ظفرفدا، ګلزار عاصم، لعل محمد عاصم، حبيب ثاقب، سميع خوشحال ،حليم کاکړ او زين الله کليوال ډېره زياته مننه کوم چي د شاعرۍ په اصلاح کي يې مرسته راسره کړې ده ، د ميني يې پوره وړى يم.

مننه

د خپل سياسي او محترم ملګري سيد اکبر کاکړ او هغو ټولو ګوندي ملګرو زښته مننه کوم چي زما سياسي او نظرياتي اصلاح يې کړې ده او د ژوند په هر ډګر کي يې کلکه ملګرتيا

❖

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون عزیزاحمدعزیز

راسره کړې ده .او د ملګري احسان الله میرزیي د زړه له تله کورودانی کوم چې د کتاب د مالي لګښت په چارو کې یې راسره ډېره مرسته کړې ده.

مننه

د کلاسیف الله د سیمي د تکړه سندرغاړو لکه امین شباب،بشرمل کاکړ،رحمت واقف او روزي خان شوق کور ودانی کوم چي په خپلو ښایسته اوازونو یې زما شاعري زمزمه کړې ده.

په مینه

عزیزاحمد عزیز

پښتو ادبي ټولنه کلا سیف الله

❖

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون

دا فرسوده مړ د لویانو نظام
د زورورو چاپرانو نظام
د ځو بې رحمه شیطانانو نظام
د ځناورو دلالانو نظام
چیرې چې ګڼه ځو ماړه پړسوي
چیرې چې هر اسراحت خان ته نصیب
چیرې چې خوار ته ژوندون شین تاورین دی
د دنیا خوند او خوږلت خان ته نصیب
چیرې چې ظلم وي ظلمت اوسیږي
چیرې چې قدر د بشر نه کیږي
چې و لوړپوړو ته هر څه ور رسي
داسې نور ګران دی نور وخت تر نه کیږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون   عزیزاحمد عزیز

له دې نظامه بغاوت پکار دی
دې کې ساه تنګه د خوارانو خلکو
دا په هیڅ شکل د مثلو نه دی
بس په یو ځای شئ زیارکښانو خلکو
د مزدور ټټره پاکول په کار دي
د چېر مخته درپدل په کار دي
د نفرت لیکي ختمول په کار دي
شمعه د علم بلول په کار دي
له غلامۍ نه ځان اېستل په کار دي
له هره لوري پاسېدل په کار دي
دا ځناور رسوا کول په کار دي
تر خپل مرامه رسېدل په کار دي
چې سره یو رنګ انساني ژوندون شي
داسې بدلون ته لاره ورل په کار دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

پـه دنیا څه کوم که خپل که راته ځان و وایي
خدای خو دي وکړي چي جانان راته جانان و وایي

د څو غټانو درباریان دي ورله ګټې کوي
غاړي تازه کړي ایاتونه د قرآن و وایي

زما ایمان دی چي د خوار سړي اواز اُچت کړم
ته خو هغه کوې چي څه درته خانان و وایي

په ځان کي و ګورم چي خوله یې پ شوه خطا که څنګه؟
هغه تجلۍ چي راته کله کله ګران و وایي

خپله خو تاته شکاري پره یم خو زه چیري منم
هله منم چي قصیده دي غریبان و وایي

د ژوند په کلي کي عزیزه! لا بې برخي ته یو
داسي څوک شته چي د خوارانو د ارمان و وایي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون عزیزاحمد عزیز

هیڅ نظـر پـر ما د احسان نه لري
زړه لـکه چې هغه جانان نـه لري

هغه چې په ځیرو جامو ګرځېدل
نن هم خوار وزار دي اسمان نه لري

زړه مي غواړي ووینم یو داسي کَس
څوک چي په دنیا کي ارمان نه لري

ته چي یې تواف ته هره ورځ راځې
دوئ یوه خویه د انسان نه لري

چاچي هم رټلی وو دا خوار اولس
ګوره نن په غاړه ګریوان نه لري

ما **عزیز** چي څومره شکلي ولیدل
هیڅ څوک ستا په رنګه چشمان نه لري

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون عزیزاحمد عزیز

پیا مې ژوندون احساس کړو پیا مو سره روغه وشوه
یاره خوب وینم که رښتیا مو سره روغه وشوه

نه څوک راغلي دي نه پړ مالوم نه وړ مالوم دی
بې له خاثانو بې مُلا مو سره روغه وشوه

موږ په خندا کې یو له بله مرور شو سره
موږ مخامخ شو په ژړا مو سره روغه وشوه

پیا به بدلون راځي چې ظلم د هیڅ چا نه منو
که خواران یو ږغ شو پر دا مو سره روغه وشوه

څه غچ دي واخیست د خوار قام د بربادۍ د بدل
څوک مو تر میان ناست وؤ پر چا مو سره روغه وشوه

جانان وئیلو **عزیز** نور یواځې نه پرېږدمه
که خدای پر یو ځای کړو او لا مو سره روغه وشوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون عزیزاحمد عزیز

کم یو تورتم چې پر جهان یادیږي
دلته وجود لري هر آن یادیږي

څه د حالاتو مجبورۍ به لرم
ګنې خدای شته ډېر مې جانان یادیږي

چې تر سهاره به موږ دواړو شمېرل
کله دې ستوري د اسمان یادیږي؟

خپله دې هم پر دنیا څه کړي دي؟
که دې تش نوم د خوشحال خان یادیږي

دلته د بل په غم څوک نه دي خبر
دلته و هر چاته خپل ځان یادیږي

چې د ځپلي قام په غم غمجن وو
نن راته ډېر هغه انسان یادیږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

خدایه په څنګ هنر دي و نازاوو
ساده عزیز مي په ایمان یادیږي

څلورشعرونه

لږ خو یې پوی کړه یم ستومانه ما له خوبه پاسي
غزل خیالونه دي جانانه ما له خوبه پاسي

په ډکو سترګو ورته ګورمه یواځې ناست یم
ستا تصویرونه پر ما ګرانه ما له خوبه پاسي

هغه یې نه مني د خپلو سترګو زور نه مني
ته پرې ګواه اوسه اسمانه ما له خوبه پاسي

ستا برندي سترګي نازولي کاته تیر باڼوګان
ته راخیر نه یې قربانه ما له خوبه پاسي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون عزیزاحمد عزیز

ستا په باب لیکم خوندوره شي څو ورځې کیږي
هره خبره دي سندره شي څو ورځې کیږي

لکه چې نور یې لمسوي خو ځکه داسي کوي
اپله پر نه ګای مروره شي څو ورځې کیږي

ګرانه بې تا چې شوم معیوب یم له هر څه و وتم
لکه مرغه چې بې وزره شي څو ورځې کیږي

خدای مه کړه کور یې لکه بیا زما پر سر وهلې
مخ رانه پټ کړي په لار تره شي څو ورځې کیږي

بیا پر منبر وعظ د قتلو کوي او بیا مو وژني
بیا مې تر غوږ هغه خبره شي څو ورځې کیږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د لاري مل مې وؤ پر څنګ به مې روان وؤ **عزیز**
کاش که جانان و واییي یو وخت مې جانان وؤ **عزیز**

وئیل یې نن و رقیبانو ته خبر شومه زه
نور نه پوهېږم خو له زړه راباندې ګران وؤ **عزیز**

پر نه خبره به یې زړه بدېدی هم ښه کېدی
عجب ساده وؤ عجیبه غوندې انسان وؤ **عزیز**

که د حالاتو مجبورۍ نه وای هغې به وئیل
داسې به نه وؤ والله سم به مې په ځان وؤ **عزیز**

ماته یې و وئیل چې نور دې په پاک خدای سپارمه
بیرته به رالو او پر خپل ګای به پښېمان وؤ **عزیز**

(c) ketabton.com: The Digital Library

دحیا څادر یې واغوست زما مینه پښتنه شوه
مستې هیلې مې شوې ځوانې لا مې نوره تلوسه شوه

اوس دې یاد دې که دې هېر دې تا به دا راته وئیلې
بس تر مرګه پورې ستا یم دا مې تا سره وعده شوه

ناخبر جنتې وروره چې دوزخ دې راته جوړ کړو
دغه تکه سپینه توره دې د چا په وینو سره شوه

توري خاورې شول فنا شول د هغې مور ارمانونه
نن د زوئ په وینو سره ده نن یې پورې دروازه شوه

زه دې پېژنم مختوره چې د چا د لارې مل یې
نن دې بیا بادار راضي کړی نن دې بیا تبۍ توده شوه

چې تر اوسه لوی قاتل وؤ چې تر اوسه ګناهکار وؤ
نن د هغه سرې مل یې اوس دې هغه ژبه زده شوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې عزيز باندي مئين دی چې مدام ورپسي ژاړي
له هغه بام څخه وګورئ هغه پېغله ښکاره شوه

دري شعرونه

لکه جنت کي چې روان يم له دنيا نه لاړ شم
ستاسو تر کلي چې زه کله هم جانانه لاړ شم

خلګ دي ټول د کوڅې وائي دلته بيا مه راځه
لړ مي دي پوئ کړي چې زه څه رنګه له ځانه لاړ شم

په جانانه غېږ کي يې دا رنګه سکون درلودئ
زړه مي بيا نه غوښت چې له ګران افغانستانه لاړ شم

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون   عزیزاحمد عزیز

کله ګلاب کله لمبه شي جانان
بلا مزې وي چې غُصه شي جانان

دلته مې خیال او ځان له واکه وځي
کله چې هلته راښکاره شي جانان

د عشق جهان کې بلا زړه ته تپر دی
کله غزل کله ټپه شي جانان

زه چې پر خپل ژوندانه فکر وکړم
یوه حسینه شان کیسه شي جانان

په داسي حال کې زندګي تېروو
کله ترې زه کله خفه شي جانان

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون عزیزاحمد عزیز

دلته ښکلې بانه* وکړي هلته ښکلې محفل جوړ کړي
دلته زخم زخم راکړي هلته ګُل په اوریل جوړ کړي

د خالق قدرت ته ګورم او بیا زه ورته حیران شم
چاته څرنګه ژوند ورکړي چاته ښکلې اجل جوړ کړي؟

په هغه ورځ پېښي زیاته نازنینه ښایسته وي
لپونۍ چې سینګار وکړي ښکلی ځان لکه ګُل جوړ کړي

خدای دي دلته له غمونو ښایسته پېښور ساتي
هم دي هلته د خیالونو نازولی کابل جوړ کړي

کله کله مې ورخپل کړي ما جانان په زړه کې ساتي
کله کله انکار وکړي بیا د نه راتلو چل جوړ کړي

هغه اوس یواځې نه دی اوس یې ځان سره سات تېر دی
ستا عزیز په شپه کې کښېني دسلګو نه غزل جوړ کړي

*بانه: د عذر یا بهانې ته وایي

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغسې ځوانه او هغسې بې تازه ګرځوم
د زړه په کور کې به جانانه ستا ښېره ګرځوم

چې دې پدرنګو ته وروښېيم دا خپل رنګونه
نو ځکه زه ورپسې لاس کې آينه ګرځوم

سترګې يې ډکې شوې له اوښکو په نه زړه يې ويل
جانانه شوم ډېره ناوخته دروازه ګرځوم

قسم مې کړې درته شپخه چې منم به دې نه
که خولې ته راشې هزار ځله خو توبه ګرځوم

عزيزه! سر ځې او که مال خو پروا نه پرې کووم
له دې چوکاټ او له دې کوره به لمبه ګرځوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون عزيزاحمد عزيز

بې وسه ګورم د دِلبر کلي ته
د نازنین یار مرور کلي ته

هیڅ پکښې نه وو بس سپېره پاته وه
په اُمید لاړم د ګودر کلي ته

ډېر مظلومان به دې تر غاړه نیسي
که ته حاضر شوې د محشر کلي ته

کاڼي په لاس مې غریبان لیدلي
په لڅو پښو د زورَور کلي ته

بیا مې توبه ده یاره نه به راځم
ستا د تهمت و ستمګر کلي ته

ستا د وصال به ډېر سوالونه کوم
عزیز که لاړم د سرور کلي ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

عمرونه تېر شو چې جُدا يو پس دی روغه کوو
هسې د خلکو د خندا يو پس دی روغه کوو

هغه رقيب مختور ته وګوره خوشحال په مونږه
چې تهمتونه سره وايو پس دی روغه کوو

هغه دې ياد دي يو بې بله به مو نه وؤ وخت تر
ليرې د نورو په رضا يو پس دی روغه کوو

تر څو به داسې د پرېديو په پنجو کې ګير يو
تر څو به داسې پښوا يو پس دی روغه کوو

زما د سر دښمنان ټول سره را جمع کړه بيا
وايه عزيزه! چې مونږ ستا يو پس دی روغه کوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون عزیزاحمد عزیز

که دې شوم پیا پر سترګو دوؤ پرابر
درځم په در لره پر پښو پرابر

ما ویل زړه مې ستا له غمه شین دی
ده ویل دا به شي ورو ورو پرابر

د قلم ژبه هله خوند پیدا کړي
چې شي په ژوند پر حادثو پرابر

چې سره یو کړې دا پیوزله مخلوق
منم دي هله پر پښتو پرابر

چې د وصال په جام پېپ نه کړې اوبه
عزیز به نه شي ترهغو پرابر

(c) ketabton.com: The Digital Library

څلورشعرونه

زړه مي ناڅاپه په درزا شولو پرون ماځیګر
هېر به مي نشي تر قیامته د جنون ماځیګر

لکه د کال په شاني اوږد شي ما لیدلي خپله
خداي دې ځِن ساتي هر سړی ګران د پیلتون ماځیګر

موړ یې په وینو رنګولي یو په هره ورځ کي
موږ یې نه پېژنو چي څه وي د سکون ماځیګر

هغه د چا په غم کي ډوب وو چي مدام یې ژړل
هغه چي ایښي به یې سر وو پر زنګون ماځیګر

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زړه په کور کې مي هغسي ارمان پیا پاته شو
مکمل نه شولو تصویر د جانان پیا پاته شو

د جبر کوم سیلاب چي راغلئ زه او ته یې یوړو
مُلا هم څنډي ته ولاړ وو او خان پیا پاته شو

چي د یتیم پر اننګو به اوښکو لیکه وکړه
ما ویل را ړنګ به شي خو ګوره اسمان پیا پاته شو

پیا مي د خپل خلوص په پیه باندي دا وګټل
پیا له ملګرو شوم جلا او کاروان پیا پاته شو

جبر که څه هم بدل شوی خو کم شوی نه دی

هر څه د لویو دي عزیزه! خواران پیا پاته شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زړونو خوښي خو چلا دي
د جانان سترګي له هر چا چلا دي

راته يې وويل په مرګ به درځم
په ژوندون لاري زما و ستا چلا دي

ته په محل زه په جونګړه کي ناست
کړي چې تا، کړي چې ما چلا دي

هغه دقام د حق راوړونکي خلګ
هغه له دغو په رښتيا چلا دي

عزيز د يار په زړه کي کور جوړوم
ځکه خواري مي له دنيا چلا دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دمرګ په غېږ کي راله بله زندګي راکوي
ما د اورونو په لار بیایي خوشحالي راکوي

وخت برابر دی چي سودا ورسره وکړمه زه
محبوبا غواړي رانه زړه، راله ځواني راکوي

ارمان یې دا دی چي له ګوتو مي قلم وباسي
هڅه یې دا ده چي ټوپک راله دستي راکوي

د ده چي خوښه وي نو هر څه په اسانه یوسي
خو ماته خپل حق لا په سوال او په زاري راکوي

عزیزه! دلته وینم زه چي ورور د ورور دښمن دي
داسي څوک نشته چي په درس د ورورولي راکوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

داچې دغم پلندہ زما په سر ده
ستا له تهمته مې آشنا په سر ده

پټ د سينې په حال يې ځان کړه خبر
سپينه پګړۍ خو د هر چا په سر ده

ځکه مو اوس د صبر ځاک نيولی
د هر چا طمعه د سبا په سر ده

د ځلاند ستورو په شان ډير اشنايه
ستا دښايست خو انتها په سر ده

زما د خوار قسمت به دا حاصل وو
چې ستا خندا زما ژړا په سر ده

شاعران نور دي چې شعرونه ليکي
عزيږه! ستا هسې سودا په سر ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا پر جمال يې ليکم جانه پر ښکلا يې ليکم
ما چې غزل کله ليکلې ده پر تا يې ليکم

که په دروغ ليکم مولا مې دې ګونګی کړي خلګو
يوه ټپه ليکم يو بيت ليکم رښتيا يې ليکم

که چيرې و وينم چې ظلم پر مظلوم روان وي
دا مې يقين دا مې ايمان دی خامخا يې ليکم

د هر وطن حسن ستايلو له وې خپل شاعران
زه خپل ښايست ليکم پر لويه پښتونخوا يې ليکم

ما يې پر لاس **عزيز** ليکلی نوم خراب کړو ور نه
هغې خندل وئيل يې بيا ورځمه بيا يې ليکم

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه يې د مخ په آئينه کې ورک شوم
که يې د زلفو تاريکه کې ورک شوم

بيا د راتګ اميد مې نسته خلقه!
په داسې کور داسې جلوه کې ورک شوم

زما دهيلو غوټۍ مړې کړې خزان
زه په ناترسه زمانه کې ورک شوم

اول مې څرک کاوۀ زه لمر پېژندم
هغه غمې يم په اپره کې ورک شوم

له خپله ځانه او دنيا بې خبر
ستا دښايست په سلسله کې ورک شوم

عزيز په دې باندې ډېر فخر کوم
د اديبانو په جُملهٔ کې ورک شوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون عزیزاحمد عزیز

په ډک محفل کې هم اېکړ یمه څه داسې کار دی
په ژوندانه کې لکه مړ یمه څه داسې کار دی

دا څوېم وار دی چې جانان راباندې ګرَمه کوي
دا څوېم وار دی چې زه پړ یمه څه داسې کار دی

هغه به خود کوي نازونه څه عجبه نه ده
زه ملامت یمه زه اړ یمه څه داسې کار دی

ډېرې مودې وشوې ماښی دی او خبر یې نشته
چې هوادار یې د روغېړ یمه څه داسې کار دی

حالات چې و ګورمه تا و ماته نه راپرېږدې
خو زړه مې وایي چې ستا وړ یمه څه داسې کار دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون عزيزاحمد عزيز

راشه چې وکړو سره پیا خبرې
جانانه خوند راکوي ستا خبرې

د زړه په مینه خو خبر یو سره
خیر دی که وکړې دا دنیا خبرې

تر څو به سوزم د پېلتون په اور کې
تر څو به اورم پېښوا خبرې

دبابا غوښې مې لیوانو یوړې
پیا د یتیم دې په ژړا خبرې

په داسې ښار کې استوګنه کوم
دلته خلک بد وړي له رښتیا خبرې

دلته د حق ژبه ګونګې عزیزه!
دلته څوک نه کوي صفا خبرې

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون عزیزاحمد عزیز

ژوند مي زاوال شو تماشه شوله قرار نه شو
ځان مي تر چار کړو خو هغه سړی مي یار نه شو

پر هره لار ورسره لاړم هر فرمان مې مانئ
یوه ګړۍ راسره هم جانان پر لار نه شو

تشي بد دعاوي ورله ټول عمر خواراتو وکړې
ځکه خو مست دی خان خاني کوي او خوار نه شو

عجبه نه ده د دې ظلم په وطن کي وروښو
د قام خبره چا کوله او په دار نه شو

ما ټوله شپه کول باران او د سیلۍ سوالونه
جانان بیا هم لاړو سیلۍ وه خو ایسار نه شو

چې بې له تا یې شو جانانه د ژوندون وختونه
توري تیارې دي پر عزیز چیري سهار نه شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون — عزیزاحمد عزیز

هغه مې ځان دی په ځان ښتنګه وکړم
چې نه هېرېږې جانان، ښتنګه وکړم

چې هيڅ يې نه کړو را او لوټ يې ډېر کړو
اپله صفت ئو د خان ښتنګه وکړم

خوب ته مې نه پرېږدي شبګير مې ساتي
په خپل نامړده ارمان، ښتنګه وکړم

په پټه خوله پر مظلوم نه پاتېږي
په خپل دئته انسان ښتنګه وکړم

زما **عزیز** دی **عزیز** نه پرېږدمه
پرېږدم به کور او خپلوان، ښتنګه وکړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

په هر ساعت کې کوم ستا فکرونه
راسره مله دي وي اشنا فکرونه

په یو ساعت کې یې دنیا پرته وي
څومره خواږه د دلرُبا فکرونه

خدایه یو ځاي په سره څنګه شو موږ
دلته د هر چا دي چلا فکرونه

موږ د ماښام د ډوډۍ فکر لرو
تا سره نشته پر دنیا فکرونه

راځئ چې ټول سره یوه ډله شو
بس دی نور وکړو د سبا فکرونه

عزیزه! شه د ستړي قام خواخوږی
پرپړده عیش او بې مانا فکرونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا و تصویر ته مي کتل د زړه قراره ناست وم
عجب ناورین وو زه ماښام پیا تر سهاره ناست وم

د پیوسۍ عالَم وو ډېر مي ژړل ،ډېر مي ژړل
ستا له یادونو سره ګډ وم ګرانه یاره ناست وم

مُلا کافر کړم چې مي غوښته ازادي ملګرو
په خپل وطن کې وم مګر خو بې اختیاره ناست وم

تا چې ویل دالته راځم او نه راتلې جانانه
پر هغه ځای په هره ورځ ناست وم بې کاره ناست وم

منم چې ستړی وم زهیر وم خو ډاډه په هم وم
له مُلا ناست ومه، له خان او له سرداره ناست وم

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون عزیزاحمد عزیز

چې په لیدو پورې یې ساه اخلمه
ستا د دې مړو سترګو بلا اخلمه

هم په دنیا هم په عقبا مې کافي
چې د خوږې مورکۍ دعا اخلمه

زما و زړه ته یې معلوم دی قدر
ځکه جانان په زر بها اخلمه

ستا و کوڅې ته چې درځم جانانه
قدم د اوښکو په رڼا اخلمه

پر شیرین یار مې پېرزو کیږې کله
عزیز د غم پلنډه په شا اخلمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون عزیزاحمد عزیز

چې په خیالونو کې یې وَ رسم تر دره پورې
والله چې ډوب شم په خوَلوکې تر دې سره پورې

ددې نظر قایل یم خپل حق به په خپله اخلم
زه انتظار کولای نه شم تر محشره پورې

درته قسم خورم د زیارکښو،مزدورانو پړغ به
زه رسوم چې یم ژوندی تر بحر و بره پورې

چې ما و تا به همېشه سره راتلو جانانه
پر هغه ځای باندې یم ناست تر ماځیګره پورې

نور یې پرېدی توپک له لاسه ښخه کاږو راځئ
دقلم پړغ به وړو اشنا تر لر او بره پورې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوندون مې ټول تېر شو په دغه هیله بیا به راشي
له کلو تللی مرور جانان پخلا به راشي

دا چې له اوښکو ډکې سترګې تل ګرځوم
هیله مې دا، چېرې ناڅاپه دلربا به راشي

هره ګړۍ د انتظار یې د کلونو په شان
چې وینې وینې وطن ګل خوره قضا به راشي

د صبر چاره د زړګوټي په دې ډول کوم
خیر دی که نن نه دی راغلی خو سبا به راشي

داسې مې مه بوله چې مرګ تر ژوندانه خوښوم
دغه وختونه چې پر ما دې نن پر تا به راشي

داسې وخت خدای خبر چې و وینم عزیز! په سترګو
چې سره یوشو، یو مرام، یوه سلا به راشي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا له تصویر څخه به مخ پر بله نه اړوم
تر څو چې کډه د ژوندون پر هدیره اړوم

په کوم ساعت چې دي پیلتون راتلو زما پر لوري
په هغه وخت یې وۀ ټیت کړی چې پاڅه اړوم

داسي فکرونو سره مخ یمه جانانه همیش
ستاله اولفت څخه به څه رنګه خپل زړه اړوم

ستا په یاري کي مي وجود پر سره انګار کړېږي
بس حال مي مه پوښته ژوندون دي ورځ او شپه اړوم

جانان چې ورِی له خپله ځانه سره دا یې وئیل
عزیزه! زړه دي د غمونو همسایه اړوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون عزيزاحمد عزيز

هلَته ښه ژوند دی هلَته يې هوسا مه راځه
دلته مقتل دی غلامي ده پر دې خوا مه راځه

ها جانانه انداز يې نه دی ډېر بدل شو جانان
هسې يې دا نه دي وئيلي چې ته بيا مه راځه

هغه رنګين ماځيګري تښته هجرې ورانې دي
په وېنو لت پت ده سور اور ده پښتونخوا مه راځه

تا ژړولي د مظلومو افغانانو مېندې
پر خوله دې هيڅ چيرې هيڅ کله هم خندا مه راځه

اوښکلني سترګې له ظالم دستوره راله وايي
عزيزه! زه به درته ډېرې کوم دعا مه راځه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کار دڅواب دی د لیلا د زلفو ول لټوم
د ژوند په هیله راوتلی یم اجل لټوم

پیغلي یې خیژي و سنګر ته دسیالۍ د پاره
هسي ټادان یم په دې سترګو کي کچل لټوم

پر دغو خلکو لا تر اوسه لمر ختلی نه دی
نه یې سپوږمۍ شته نه یې ورځ زه یې مشعل لټوم

کلونه ټپر شول په دې لاره چي سفر کومه
ازل مي دا د ژوند تر پایه به منزل لټوم

په دغه کلي کي واکمن دی بې هنره خلک
نور دې اولس ته ,,صنوبر،، غوندي اتل لټوم

چي ستا د مړو سترګو صفت یې پکي نوي کړی
عزیز ناکام شومه تر اوسه لا غزل لټوم

,,صنوبر،،کاکاجي صنوبرحسین

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند کې مې بس دغه څو رښتیا خبرې کړې دي
ما چې د غزل په ژبه ستا خبرې کړې دي

ته چې مرور یې لا دي نه وینم په هغه ورځ
ګونګ دي شم که چا سره مې بیا خبرې کړې دي

بیا مې مرګ روا شو بیا فتوا راپسې ګرځوي
بیا په وازه خوله هغه مُلا خبرې کړې دي

تا له خو هیڅ نه دي ما تر عمره ژړولای شي
نن چې دې ریبار ته په خندا خبرې کړې دي

دوئ وایي چې تاسو به هیڅ نه وایاست او چپ اوسئ
ما که څه روا که ناروا خبرې کړې دي

چا دلته د امن او سکون خبره کړې ده؟
چا دلته د علم او رڼا خبرې کړې دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

سم لیکم که چپ د شاعرۍ جاج به مي ټول اخلئ
ما په ژوندانه کي بس هم دا خبري کړې دي

نن به راته سم سوګند کوي چي ستا يم، ستايم بس
يه عزيزه خلګو راته ډيرې خبري کړې دي

دوه شعرونه

زما مجبوري احساس کړه ګران مي کړه يواځي يمه
ياره در خپل مي کړه جانان مي کړه يواځي يمه

ما ستا د پاره ټول ملګري او ياران پرېښودو
له ځانه ورک يمه د ځان مي کړه يواځي يمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

له عقله کم نه دي غمونو دي سپړلي خلک
له کم نصیبه په اورو نه دي داغلي خلک

د جوړیدو امید یې وي خو ځکه ژوند تېروي
د هجر اور چې پر لمبو دي کړولي خلک

تر اوسه ګرځي بې اسرې فکر یې وه نه کړو چا
آه وچغار کوي له ویره دردیدلي خلک

ورځ په محشر به دي تر غاړه رب قهار و نیسي
تا ډیر په جبر بې قصوره ژړولي خلک

د هغو نوم او ناره دواړه پر دنیا ژوندي دي
تاچې د ظلم په دار کله ځېژولي خلک

چې د واکمنو مخ ته وکړي په رښتیا خبره
عزیزه! شتون لري نېستی نه دي ښاغلي خلک

(c) ketabton.com: The Digital Library

له ارمانونو مې په زړه کې زلزله جوړه شوه
په هیله هیله مې له ژونده تماشه جوړه شوه

خالقه خدایه داسې وخت پر غریبانو راغلې
د ځوغتانو یې په ژوند باندې مېله جوړه شوه

چې نیت صفا وي تر ړنده سترګه هم اوښکه راځي
له پندو لارو د وتلو دروازه جوړه شوه

دغه احسان د هېرو نه دی چې پر ما یې کړي
له دوو چشمانو مې د ژوند ټوله کیسه جوړه شوه

غرض دې نور وو ټول جهان ته لکه لمر ښکاره وؤ
دا څو کسان دې د راتګ هسې پلمه جوړه شوه

پخوا خو یو **عزیز** ویاند وؤ په دې ټول کلی کې
سوکه سوکه خلک راټول شو قافله جوړه شوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناروغه زړه به له پېلتونه خامخا چوړوم
له مودو تللی مرور جانان به بیا چوړوم

په دې ظالمه زمانه کې زندګي ګرانه شوه
له خلګو لرې یوه چونګړه پر صحرا چوړوم

راته معلوم شوې اې مختوره د رقیب په خوله وې
هسې دروغ وؤ تا وئیل چې ها او دا چوړوم

چې حسن زیات وي د حسینو قدر هم پکښې وي
مزدور لالي له د خوبو بله دنیا چوړوم

که څه هم زه **عزیز** په خاورو کې ژوندون تېروم
تاله محل د زړه په کور کې دلرُبا چوړوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

نور خو زاوال دی ساه تنګي ده او ستومانه ژوند دی
ژوند چې جانان دی خو تر تا پوري چانانه ژوند دی

نور د هوس دنیا او خوَښي له ما ټولي پاته
دا چې تر اوسه یې لا ژغورمه له خانه ژوند دی

د بلاګانو، ځناورو نه خوندي دی خلګو
دلته که خوَړ دی که بدرنګه له انسانه ژوند دی

چیري چې نشته رنګین خیال، او شعور وده کړې
هلته هوسا دی هم هَلَته په اسانه ژوند دی

د ظالمانو په نړۍ کي د ظلمت کلي کي
زه یې نیولی، ما نیولی له ګرېوانه ژوند دی

نور درته څه و وایم څه دی نازنین دی که نه
سترګي دي ژوند، باڼه دي ژوند چوړ دي خندانه ژوند دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

په صفا مخ دي زندګي اوس راته ګرانه ښکاري
د روڼ سبا طمعه دي ماله را ویرانه ښکاري

شوم لیوني پس اوس په دښتو شاړو شپې تېروم
مړ به مې هم کړې علامې داسي جانانه ښکاري

یو ورځ به راوړې افتونه د دې ښار پر لوري
څه اثرات دي لا اوس هم راته طوفانه ښکاري

ځوانان لیږي او دی په خپله پرنغري پاتیږي
دا مې یقین دی او دغسې له فرمانه ښکاري

باید چې یو شو د نفاق اورونه مړه کړو زیاته
کنې **عزیزه**! بېقدري مو راروانه ښکاري

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښایستو ستر ګو جانان مرور
نن راته ځمکه هم اسمان مرور

له تازه ډکي پيې خونکاري سترګي
هم ښکار کوټکي پاڼوګان مرور

د دومره ظلم وس دي نه لرم زه
په دې له تا نه شي سبحان مرور

د ستړي ژوند به درته څه وو وایم
د زړه له کوره مي ارمان مرور

ځکه مي اوښکي تر دوو سترګو راځي
د زړه قرار شاهِ خوبان مرور

عزیز دي بيا صفت نیمګړی وکړو
هم مي قلم هم مي بيان مرور

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون عزیزاحمد عزیز

شپې دې تیریږي د هجران په سایه
چې رقیب ګرځي د جانان په سایه

د دنیاګۍ تصویره څنګه جوړ شوې
درکې ئن ډېر ګرځي د ځان په سایه

جانان جدا مې شو له څنګه څخه
ده زندګي مې د زندان په سایه

په بخت مې و نیوی د کاغو اواز
جواب یې راغلی د ارمان په سایه

خلک د یار په څنګ کې شپې تېروي
عزیز د شعر شومه روان په سایه

(c) ketabton.com: The Digital Library

يو وخت به راشي نن مي هيله په زړګي کي راله
ستا د وصال تنده جاناته په مستي کي راله

په ژړا سر وه په سلګۍ وه فريادونه يې کړل
د وخت مستوره په لڅ سر په تاوسي کي راله

له کاڼي کلک زړه مي تري شو له هجرانه څخه
اوښکه له سترګو د جانان په جدايي کي راله

په محفلو کي راله نه راتله خندا پر شونډو
نن يم حيران څنګه هغه په تنهايي کي راله

عزيزه! چا چي به له ډيره کِبره نه راکتل
نن ورته ګوره چي په سوال او په زاري کي راله

(c) ketabton.com: The Digital Library

پر خوار زړګي مي ارمانونه د جانان پاته دي
د ژوندون شپې مي په تياره کي د هجران پاته دي

د وخت په ظلم فنا نشو نه يې ماتې ورکړه
په دغه کلی کي اوس هم څو اتلان پاته دي

چي شپه او ورځ اوښکي تري څاڅي د جانان په غم کي
په اوښکو هم نه شو ړانده روغ مي چشمان پاته دي

ډېر ارمانونه قتل کيږي هره ورځ خالقه!
ستا په دنيا کي ختم نه دي ظالمان پاته دي

د وخت په دوړو فنا شوي **عزيز** مه هېروه
پکي دِلبره څو خويونه د انسان پاته دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

لکه چې زه او ته پخلا یو، ولې داسې یمه؟
هغسې ییا سره همراه یو، ولې داسې یمه؟

ډېره موده شوې ضدي زړه مې پېلتون ته منې
لکه ملګري د پخوا یو، ولې داسې یمه؟

ده رامالومه چې هغسې مینه پاته نه ده
لکه یو بل ته په دعا یو، ولې داسې یمه؟

په ډک محفل کې راته ولې بل څوک نه وي ښکاره؟
لکه چې زه او ته تنها یو، ولې داسې یمه؟

ته مې عزیز یې او زه ستا یمه تر مرګه پورې
لکه په زړو کې سره وایو، ولې داسې یمه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم مي قولونه ستا په ياد دي هم مي کار په ياد دی
ستا مي ترخې خبري يادي دي هم جار په ياد دی

زما تر غوږو خو لا زګېروی او لا ژړا وي مدام
تاته اواز د شپېلۍ ياد دی لا سِتار په ياد دی

اوس د لوياڼو په رضا يې او هر څه يې منې
وه دروغجنه تا خو وېل چي زما خوار په ياد دی

چي پر ما وخت وو د سختۍ دا مي ليدلي ټوله
هم مي مُلا د کلي ياد دی هم سردار په ياد دی

وه ښايستې محبوبې تا خو مي څهره هېره کړه
زما دي تر اوسه د ښنګړيو شرنګهار په ياد دی

خلکو وئيلو چي دنيا پر بله خوا روانه
د لېوني **عزيز** تر اوسه لا خپل يار په ياد دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

راته قبول نه دي په هیڅ چې دي هرڅه وتاته
وخت راتږدې دی چې در وا به ړوم خوله وتاته

ته خو یې نه منې چې زه دي کړم په غشو زخمي
خو پر خپل ځان دي ګواهان دا خپل باڼه وتاته

سوال د یوې پوسې کومه دومره ګران هم نه دی
خو وخت څه داسې دی کوم یې په نه زړه وتاته

د وخت غاصبه بیا به ته کړه په شا ګرځوې
که سره ټول په کومه ورځ شو پښتانه وتاته

چې دي زما د مرګ د پاره کړو تیار غلیمه
هسې نه اړ شي په دې دار باندي خاته وتاته

عزیزه! زړه مي یې ژوندون مي یې جانان مي ته یې
ځکه خو غاړه غړوم تر دېواله وتاته

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې خړه پړه او ویرانه پاته
زموږ کوڅه ده بې جانانه پاته

اتلان هر وخت وې د ننګ پر ډګر
بې مخې تل وي له میدانه پاته

په څه اشرف دمخلوقاتو خدایه؟
دلته کوم شر دی له انسانه پاته؟

په هره خوا دي ظالمان کشوي
کومه ټوټه دې کړم ګریوانه پاته؟

پسپوادي وي ضعیفي د ملت
ځکه سیالي در نه افغانه پاته

عزیزه! ډیر وینم ایمان یې نصیب
ډیر په دې ښار کې بې ایمانه پاته

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون

عزیزاحمد عزیز

سوکه سوکه د زړګي چيغه تر زبانه رسي
صبر تمام شو اوس مي لاس ستا تر ګرېوانه رسي

تا اُميد نه يمه په هيله زندګي تېروم
دغه فرياد به لا يو وخت کي تر جانانه رسي

ځکه يې غواړمه نه خپله نه د بل د پاره
دا سلسله دي د شپېلۍ تر احسانه رسي

د وخت فرعون چي يې د ظلم زولنو کي ساتي
دا هغه خلګ دي چي آه يې تر آسمانه رسي

عزيزه! ځه په هغه مينه پښتانه خبروؤ
چي له امين* تر امان* او خوشحال خانه رسي

*حفيظ الله امين او غازي مير امان الله

(c) ketabton.com: The Digital Library

جذبې ویدې شولې افکار ویده شو
ډېر اتلان ویښ په دار ویده شو

چې یې وَیل موږ ته بیداره اوسئ
اوس په خبرو د اغیار ویده شو

په لوړه، تنده غریب شپه تېره کړه
په پېغمۍ باندې سالار ویده شو

په ژوند یې نه شولو د څنګ ملګری
نن د محبوبې پر مزار ویده شو

خدایه دا شپه که د وصال اوږده شي
پر زنګانه مې شیرین یار ویده شو

دلته عزیزه! له چا وکړو ګیله
چې دښمن ویښ شولو غمخوار ویده شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

په چیغو ویښ نه شو اکثر ویده دی
له هره غمه بې خبر ویده دی

څوک انتظار کې د خیام ځنګیږي
څوک پیا په هیله د کوثر ویده دی

نورو ته هر څه ور رسیږي په ژوند
خو یو پښتون دی چې نهر ویده دی

خدایه سهار نه کړې جدا به شو موږ
په پسته غېږ کې مې دلبر ویده دی

دلته تیارې دي او تیارې به اوسي
تر څو عزیزه! چې بشر ویده دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښکرو شرنګ وو د توبو پر کلي
زه چې راتلمه پر سپېدو پر کلي

چې یو د بل له غمه نه وي خبر
دا به پېغور وي د پښتو پر کلي

چې د رڼا صفت و بل ته کوي
ېښې تیاره وي د هغو پر کلي

اوس په تنکۍ ځواني کې ګډه شوله
اوس یې مستي ده د ښو پر کلي

اوس هغه کلی هدیره ښکارېدو
د سلګو ږغ وو د شملو پر کلي

هغه د بل په غېږ کې شپې تېروي
عزیز لا ګرځم د وعدو پر کلي

(c) ketabton.com: The Digital Library

تا تر مرګي د تړون کړې وه وعده پرته ده
هغه ستا لیک مي ایښی هغه کتابچه پرته ده

په ګرځنده کي راسره دی ستا لیکلی پیغام
له تللو پس دي هم له ما سره تحفه پرته ده

هسي پر نه څه مرور دی چې مودې و وتې
نه څه توی شوي نه څه شوي نه کیسه پرته ده

ځاناتو مځکه او اسمان دي سره څومره لیري
زمونږ او ستاسو تر میان دومره فاصله پرته ده

بیا د طالب په پردي بم ټوټې شهید ټولوم
هلته یې لاس دلته یې پښه هلته سینه پرته ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون — عزیزاحمد عزیز

ستړګو کي ګیلې لري که څه وایي
و ګوري هغه کاږه واږه وایي

دا کلی پخوا د ښایستونو وو
څومره په ارمان سترګي شپانه وایي

ماته به دي ږغ کاوو د تنګ پر ځای
سترګي لا اوس هم مښي ویده وایي

خپله خوله کلا ده هم بلا خلکو
نه یم په خیر خو پښتانه وایي

زه **عزیز** له ژونده ځکه ستړی یم
دلته پس له مرګه چاته ښه وایي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون　　　　　　　　　　　　　　　　عزیزاحمد عزیز

سوکه سوکه په چل او ول ګډېږه شوه
بلا په کلي د اتل ګډېږه شوه

پخه ماڼۍ دي هم بقا نه لري
که د غریب سړي کوډل ګډېږه شوه

په دغه چل باندې و نه پوهیدم
سره را ګډ يې کړو اوربل ګډېږه شوه

د روڼ سبا په هیله هیله ګوري
له حیا ډکه په ځنګل ګډېږه شوه

د سولې خلک چنګ ته وه هڅوي
ګورئ غوغا مې په کابل ګډېږه شوه

عزیزه! چیغه د غریب د خولې وه
پاس له آسمانه په محل ګډېږه شوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خندا کلي کي خفه پرته وه
نن يې په سترګو کي کيسه پرته وه

تش د ښکلا د پاره نه دي سترګي
زما د مرګ پکي پلمه پرته وه

چي د مظلوم په وينو سرې وي همېش
نن پر هغو شونډو توبه پرته وه

پر وخت بې وخته شوې ملا صاحبه
سهار لا نه وو ټوله شپه پرته وه

د تقوا غوټه دي بې ځايه پولم
پرون د خان پر دروازه پرته وه

عزيزه! دلته رڼا نه اوسيده
ځکه په هر کور کي نيزه پرته وه

(c) ketabton.com: The Digital Library

په انتظار انتظار شپه تپره شوه
خواره قسمته په اسره تپره شوه

په مينه مينه په غوځي كي راغله
مسته محبوبه تر توبه تپره شوه

بس د وصال ته به يپي خوند اخلمه
اوس د غمونو سلسله تپره شوه

موږ خو يپي سر او كال په خوله ګرځوو
ستاسو پر كلي خو روژه تپره شوه

بيا به دي جبر پر زوال مخه شي
كه پر دا سيمه تاريكه تپره شوه

له خلكو پټ چي مي جانان وؤ عزيز
لاړه اوس هغه زمانه تپره شوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دې خبر نه یو قیامت دی که دنیا کې اوسو
پر داسې سیمه چې څوک نه وایي رښتیا کې اوسو

ږغانده ژبه مو ګونګۍ کړه د حالاتو ستم
په سترګو وینو خو ملګرو ناپېنا کې اوسو

چانه مجبور یو کنې دلته راته ګران دی ژوندون
کلی مو اور دی سرې لمبې دي چې بې تا کې اوسو

آسمانه سترې یو بس نور راباندې مه قهرېږه
موږ په کیږدۍ کې بې همدرده په صحرا کې اوسو

د هغه کلي اتلان مو په دار و ځړېدل
په ځوریدلې دردیدلې پښتونخوا کې اوسو

تر څو به زمونږ د ارمانونو جنازې رالیږې
عزیزه! ځوپوري به سترې پېنوا کې اوسو

(c) ketabton.com: The Digital Library

قسمت مي ئن ويښ شو په ځان خبر شو
د زړه په ځړيکو مي جانان خبر شو

د تکبُر ماڼۍ يې و لړزېده
په سوګي چيغه مي اسمان خبرشو

نور دي په سپينو جامو ته تپروزي
دلته هر کَس ستا په ايمان خبر شو

ستا د ستم زما د قلم له وجي
د زړه پِه مينه رقيبان خبر شو

عزيزه! ځکه مو کورونه وران دي
ښاريان بې ننګه دی جهان خبر شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

په لندو سترګو مي پروا نه کوي
جانان جفا کوي وفا نه کوي

چي ټول مالت يي کړو را لوټي لوټي
هغه وَيل داسي به بيا نه کوي

په ها او دا مي خطاباسي همېش
روييار کيسه صفا صفا نه کوي

لا خو يي و پالي د ځان په رنګه
لا څوک د چا د زړګي غلا نه کوي

چي ماته څه وايي هغه به کوي
مُلا به کار له دې سيوا نه کوي

عزيز به نور پر ځنګانه ويده ووم
هغې وَيل خوب دي تنها نه کوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون عزیزاحمد عزیز

نن مې بیا له اوښکو ډک دي چشمان دواړه
څنګ پر څنګ چې وو رقیب او جانان دواړه

دا ده مینه که جنون دی نه پوهېږم
څوروي مې ستا وِصال او هجران دواړه

نور پر هر څه مخالف دي یو له بله
خوما وژني پېګانه او خپلوان دواړه

د ایمان شمعه دي مړه وه ځکه ولاړې
چې دي پرېښودل سنګر او میدان دواړه

نن و راشه مقبرې ته که یې ګورې
خړې خاورې شو عزیز او ارمان دواړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې دې تش یاد وي راسره اباد یم
بس زندګي وي شایسته اباد یم

ته خو مې لوری د کور بد ایسوې
زه چې دې وینم کوشه اباد یم

دوی په مستۍ کې په زوال بې خبر
وایې پر څه کاږم توبه اباد یم

موږ دغه فکر له دنیا جلا کړو
چې که وي توره یا نېزه اباد یم

ته که یې هرڅو ماتېده و غواړې
عزیز به داسې همېشه اباد یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا له څُماره ډکي سترګي کاري وار به کوي
چي داسي نه کوي ته وایه چي څه کار به کوي

د غلامۍ او جهالت دي چاپېرچل کي خلګو
څوک لېوني شته چي خبره د اختیار به کوي؟

د قام تقسیم مو د دې لوئی تباهۍ لامل دی
دا چي هر څوک کوي په خوښه د اغیار به کوي

ځکه مي و غوښته بوسه ترې باوري ومه زه
دا ګُمان کي لاهم نه وؤ چي انکار به کوي

دلته په ببیا ببیا ثنواتي شکلي نه خپلېږي
دغه خوارۍ که څوک کوي نو اپله زیار به کوي

هغه پوهیږي راته اړ دی ماښی ځکه کوي
که ورته وَ وایم **عزیزه**! را چار به کوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نظر غشئ مي تر زړه ووتی
چې سَوئ ږغ تر ماته خوله ووتی

اوس په یوه کار باندې نه شرمیږي
ولاړی هغه تر سرَه و شته ووتی

بیا به یې ټوله دنیا نه کړي راتم
که تر دا سیمه پښتنه ووتی

اکثره ګیر شولو هر چا لیدلي
دا یو پر بله دروازه ووتی

عزیزه! څوک چې وو د تاج حقداره
په لڅو پښو زمونږ تر کوڅه ووتی

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون عزیزاحمد عزیز

د زړه په میان کې مې اغزی پاته شو
رقیب چې و لیدو موسکی پاته شو

زه خو پر نه خبره نه سړی شوم
هغه هر څه کول سړی پاته شو

چې مې ژوندون غوښتو هغه ته کېدو
چې مې مرګی غوښتو مرګی پاته شو

ستا د یزید ظلم په خاورو ګډ شو
نوم حُسیني مې ګړندی پاته شو

ستا وښایست ته یې چې ډېر وکتل
دا ستا عزیز ګوره ګونګی پاته شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون — عزیزاحمد عزیز

دلته پُرسد هم لیونی خبر دی
ستا په پلمو اوس هر سړی خبر دی

ستا په یاري کي مي اوس دغه حال دی
په ما د کلي هر کوچنی خبر دی

زموږ پر دغو تږپدلو کورو
باندي اوس نه راځي پسرلی خبر دی

نور به دي څه رنګه جانانه ستاییي
ستا په ښکلا خو مي زړګی خبر دی

خانه بس اوس دي پر خانۍ وپرېږه
په ښه او بد مو هر ځلمی خبر دی

عزیږه! هلته کله کله ورشي
په موږ خو هره ورځ مرګی خبر دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ثن یې دردونه پر پرهار ویده شو
پس له عمرونو په قرار ویده شو

د ځو بدمخو د وفا په هیله
په توره شپه کې مو سهار ویده شو

هغه لا څوک وو چې له وهمه ورک شو
هغه وو څوک چې پر انګار ویده شو

دلته به امن، امن، امن غواړو
دغه خبر یې کړه تکرار ویده شو

دا ته چې ثن بولې د ویاړ خاوندان
راته معلوم پر کومه لار ویده شو

مُلا په ورځ کې زما د حق غاصب دي
په شپه یې چوف کړ استغفار ویده شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

عزیږه! هغه خلګ مه هېروه
چې بې ګناه پر سر د دار ویده شو

څلور شعرونه

ډېر راته ګران دي راسره دي د ګرانې خطونه
راله رایاد کړي پخوا وخت ستا پخوانې خطونه

کله په ناز کله ماڼی او کله درد وؤ پکښې
زه لیونی، وخت لیونی، ستا لیونې خطونه

اوس لا هم ژوند راکوي اوس هم حوصله راکوي
ستا د ښکلا،ستا دښایست، ستا د ځوانې خطونه

زه چې یې لولم ورته خاندم او په سترګو یې ږدم
ستا د اقرار،ستا د انکار، ستا د ورانې خطونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاړ شي د پل په خوله روان شي ما يواځې پرېږدي
څوک چې هم ډېر راباندي ګران شي ما يواځې پرېږدي

د څڼګ ملګري وي په چار چار راته ټول ږغيږي
خو چې بيا وخت د امتحان شي ما يواځې پرېږدي

ما چې د کوم ظالم پر ضد ورته قربان کړی وي
يار تر هغه ظالم قربان شي ما يواځې پرېږدي

عجبه ده چې څوک مې خپل وي او هر څه تر چار کړم
هغه د پل سړي جانان شي ما يواځې پرېږدي

خوب مې ليدلی که رښتيا شو خو زهره مې چوي
ياران مې ټول سره ياران شي ما يواځې پرېږدي

(c) ketabton.com: The Digital Library

نوره مو نه کیږي بس ورانه ښه ده
چې جدايي شوله جانانه ښه ده

هسې یو ورځ راته غضب جوړېدې
چې پوره نه شولې ارمانه ښه ده

ښه شو چې را دې کړی په خپله جواب
ښه شو چې نه شوم بې زبانه ښه ده

شوه مې جونګړه د سیلاب په مخه
دغه دې ښه وکړو اسمانه ښه ده

تا به هر وخت وَیل رښتیا حالونه
چې شوې ټوټې ټوټې ګرېوانه ښه ده

نن پر دغه خبره ګډ وو سره
عزیز چې ولاړ شي زموږ له میانه ښه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زړه په څړيکو کي مي اوسي پر ما ګران دی هغه
قربان قربان يې شم له سترګو نه چانان دی هغه

څوک چي په درد باندي خبر وي د چا آه پيژني
انسانان ټول دي مګر زما په خيال انسان دی هغه

پروند يې داسي راته وه ويل سبا به درځم
نن ورته ګوره پر هغه قول پښېمان دی هغه

دلته چي څومره لوی ظالم وي نو هغه هوسا وي
دلته چي څومره وي مظلوم سترې ستومان دی هغه

خدايه چي ستړي پښتانه په وينو و لمبېدل
مځکه هم نه شوله ټوټې ټوټې، اسمان دی هغه

(c) ketabton.com: The Digital Library

مرګ ته نږدې یم خو تر اوسه پوري مړی نه یم
ده دید په جام دي ګرانه یاره اوبه کړی نه یم

زما و غاړي ته خو پړي خلکو ډېر جوړ کړي
خو زه پخپله د هیڅچا د غاړي پړی نه یم

که خداي کول پیرته راځم پیرته به ته ظهیر یې
چې پیرته راشم زه داسي سیلاب وړی نه یم

کلونه وشو چې پیلتون دي په خندا تېروم
تر دې کسب چار شم تر اوسه پکې ستړی نه یم

عزیز د زړه او وجود ټول اختیار چې چا ته ورکړو
هغه جانان وایي چې زه ستا پوروړی نه یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

دومره مې باړ شي یوه خوا نه کیږي
راشه چې یو ځای شو بالا نه کیږي

خلکو وئیل چې جانان نه هېرېږي
نه مې مثل دا دی رښتیا نه کیږي

اوس خلک لاره و آسمان ته باسي
زیاتې کاروانه په مُلا نه کیږي

دا ته چې وایې ما به نه یادوې
واوره صفا وایم صفا نه کیږي

پر رنګ مې پېژني هر څوک مئین یم
د شنو چیچڼه ده په غلا نه کیږي

چیري چې مینه او مئین یادیږي
څڼګه به ذکر زما او ستا نه کیږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښه شو چې خبر شوم له نظره ستا
هیله به مې وه خیږې له دره ستا

ما باندې خو دلته خلکو ولیدې
نور انتظار نه کوم محشره ستا

ته خو سر تر پایه د صفت وړ یې
کومه ادا و ستایم دلبره ستا

ماته کابل جان، کوټه جنت ښکارې
چار له کندهار او پېښوره ستا

مونږ ته خو بس غم په برخه شوی دی
ځکه لارې نه څارو اختره ستا

ورځ د پېلتانه په دغه تپره کړم
لاړ شم پیرته راشم تر ګودره ستا

(c) ketabton.com: The Digital Library

خداي که راله وس او حوصله راکړه
غاړه به دي مرووړم زوروره ستا

ځکه خو **عزیز** لا زندګي کوم
یاد وي راسره د زړګي سره ستا

دوه شعرونه

نن مي د خپل زړه خلاف داسي فیصله کړې ده
ما د هغه جانان له میني نه توبه کړې ده

دا یکي شرط دی چي لیږئ به مي د یار کلي ته
*بیا تبلیغانو ما د یو کال اراده کړې ده

*زما د یو کال اراده ده
که تبلیغیان مي د یار کلي ته لیږینه

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړه کښې خو مې ته یې او ستا سترګې دي
یاره ښایستې دي رښتیا سترګې دي

زه دې په اپرې اپرې کړم یاره چې
سرې لمبې اوروئه که دا سترګې دي

ماته وایې هیڅ حال به ته نه وایې
زه یې څنګه پټ کړمه زما سترګې دي

ته مې نور دې ستړې ژوند ته وګوره
اوښکې دي بهیږي او دا سترګې دي

یه شیریني څوک دي رانه و نه خوري
وینم دلته ډیرې بلا سترګې دي

ځکه خو **عزیز** درپسې ژاړمه
توري دي خوږې دي والله سترګې دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې په غزل کې مې ستایلې دی خو ته یې هغه
زوی مړې! ځان چې مې بللی دی خو ته یې هغه

ویل یې لاس چې مې سره کړي دي خو ستا د پاره
ما چې اختر چاته لمانځلی دی خو ته یې هغه

چې مې وجود کې ساه غړیږي خو هم ستا له وجې
چې ښایسته پرې دغه کلی دی خو ته یې هغه

زه خپله خپل ځان سره جنګ کوم پرې نه پوهیږم
په ما که لږ هم پوهېدلی دی خو ته یې هغه

ته ماته ښتکه آزادي ښایې د ځان لاس پوښې
هغه چې غې ته یې ساتلی دی خو ته یې هغه

هغې نجلۍ ویل چې بل راباندي وړور **عزیزه**!
چې مې خپل ځان لره منلی دی خو ته یې هغه

(c) ketabton.com: The Digital Library

عمر یې تېر شو خندا نه پېژني
دا خواران خلک سبا نه پېژني

د هغو خلکو واک اختیار دی دلته
څوک چې روا، ناروا نه پېژني

هم یې پر لاس هم یې پر پښو پرپوزي
دا سادګان لا مُلا نه پېژني

پرونډ یې خپل ومه پر څنګ ورسره
نن مې مختوره اشنا نه پېژني

دې ظالمانو رانه هر څه وړي
پېغلي ګودر او نڅا نه پېژني

قسم په خدای درسره مینه کوي
عزیز ساده دی ریا نه پېژني

(c) ketabton.com: The Digital Library

نظر مې ستا په پښتنو سترګو کې
بلا مزې دې په دې دوو سترګو کې

څومرې حیا او رنګینې پرته ده
ستا مهذبو ښایستو سترګو کې

خلګو له ما نه په ګیلې نه کوئ
ورک لېونی شوم لېونو سترګو کې

ځکه خو نه اوړې نظر له تا نه
مینه دې ډېره ده په مړو سترګو کې

عزیز چې داسې له دنیا جلا یم
فکر مې اړ دی په هغو سترګو کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون عزیزاحمد عزیز

هم دي په ورځ هم دي په شپه یادوم
جانانه تا به همېشه یادوم

په دغه عمر کې واعظ را ښايي
دا سرخوږلې دا توبه یادوم

که ډېر عمرونه ګرانه یاره تېر شي
زه به دي مینه پښتنه یادوم

زمونږ په وینه باندي خان وهلې
دا شیش محل دغه ښکله یادوم

دا چې کعبه کعبه مې خېژې له خولې
د خپل شیرین جانان کوڅه یادوم

ستا خږي پږي نازولې سترګې
هم په غزل هم په ټپه یادوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې سره دواړه په خندا اوسیدو
هغه محفل هغه لهظه یادوم

څلور شعرونه

نه په ماڼې راسره وې نه راپخلا دی جانان
نه راته واېې چې د بل یم نه زما دی جانان

کله په ناز مخ رانه واړوې ګناه خو نه ده
په قصده نه کوې ملګرو لا پروا دی جانان

د عقاب سترګې،لمرین مخ او دنګه ونه چنار
دا نښانې لرې له خلکو چې جلا دی جانان

د عزیز زړه دی د عزیز د سترګو تور دی هغه
د عزیز ځان دی د عزیز د پاره سا دی جانان

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون عزیزاحمد عزیز

مینه کوم مینه په وار وار کوم
دغه مي روزګار دی دغه کار کوم

ښه خبر یم ښکلي دي دروغ وایي
بیا هم چي وایي څه پرې اعتبار کوم

څوک چي د وطن په مینه سر ورکړي
زه په داسي خلکو افتخار کوم

خدایه څنګه خوب دی څنګه خلک دي
نه اوري ناري وهم چغار کوم

یاره د راتلو نېټه راوښیه
ډېري مودې وشوې انتظار کوم

دا مي د ناروغ لالي د رنځ دوا
ځکه په بنګړیو شرنګهار کوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون عزیزاحمد عزیز

دومره راته ګران دی تازولی دی
زه ورته پر هره خبر چار کوم

کلي ته خبره شوم عزيز راځي
ځکه خو په نیمه شپه سینګار کوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

مخ شم و هينداري ته ارمان پر ځپره و وينم
زه چې ستومانۍ د خپل جانان پر ځپره و وينم

ناست يم شپګيرې وي له يادونو سره لوبې وي
کله چې روڼ ستوري د اسمان پر ځپره و وينم

وژاړم بې خوده شم يو داسې کيفيت مې وي
زه چې روڼې اوښکې د انسان پر ځپره و وينم

خدايه دې ته څنګه مساوات او روڼا و وايم
هر وخت خړې خاورې د ستومان پر ځپره و وينم

زړه نا زړه مزل دې له کلو پر له تړلې يو
بيا يه يو څو نخښې د ګمان پر ځپره و وينم

خوب وينم **عزيز** هغه تجلۍ کلې ته بيا راشي
تور داغونه بيا د هغ شيطان پر ځپره و وينم

(c) ketabton.com: The Digital Library

له هغې کوڅې چې کله پر ما راشي
معطر خیالونه راوړي هوا راشي

تصور کې چې دې جوړ تصویر ته ګورم
کله و خاندم او کله ژړا راشي

زړه ته ډاډ او تسلي ورکوم داسي
بیا به کلي ته هغه دلربا راشي

مُلا جان خو په غوړ لاس کښېږدي او لاړ شي
چې خېره چیري هم د رښتیا راشي

څه عجب غوندي رنګونه سره ګډ شي
چې زلفان دې د څپرې پر رڼا راشي

ټن هغې وئیل **عزیز** رښتیا مئین دی
تر غوږو مې د مئین زړه درزا راشي

(c) ketabton.com: The Digital Library

درې شعرونه

دا څوبَولي سترګي ئن پیا په مزو اړوي
ئیت یې دی کړی خامخا مي تر توبو اړوي

پیګا یې هم په دغه لاس باندي جامونه نوش کړل
اوس ورته ګوره هغه ګوتي پر تسبو اړوي

و چالاکۍ ته یې والله ګوته په غاښ پاته شوم
څپله راوړی جنګ هغه پر پښتنو اړوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

له خیاله نه وځي که هر څومره له ښاره وځي
زړه کې دېره دی چیرې اوس له دې مداره وځي

دا څنګه ته یې چې په شپه مې خوب ته هم نه پرېږدې
دا عجب یاد دې دی په ورځ سړی له کاره وځي

که درته و وایم خفه نه شې جانان مې ته یې
کنې په ښار کې ښکلې دومره دي له شماره وځي

په شپه کې راشي سجدې کوي دخان پر درګاه
سهار مُلا شي د جمات او له درباره وځي

هڅه مې کړې ده جانانه خلک نه خبروم
شیطاني اوښکې مې له سترګو بې اختیاره وځي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون　　　　　　　　　　　　　　　　　　　　عزیزاحمد عزیز

ما له خو دي اوس زندګي ګرانه کړه
تا چې اې اشنا راسره ورانه کړه

دا چې نه راګوري نه خندا کوي
چا زما په مینه بدګمانه کړه؟

هغو ته تاچونه ورپه سر کړو دوئ
چا چې مي د قام وینه ارزانه کړه

بیا دي د دیدار په هیله درغلم
بیا مي ځولۍ ډکه له ارمانه کړه

نن خو یقین راکړه چې ضرور درځم
نن خو خبر خلاسه له امکانه کړه

ولي دي د ست چامونه تش شولو
ولي دي جفا راته پرېمانه کړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

منم منم دا حقیقت دی تر جهان مي خوښ دی
زه ګناه کار خو په دې نه یمه جانان مي خوښ دی

و دې غریب اولس ته لار د انقلاب ور ښایي
دا قهرېدلي په غضب اخته اسمان مي خوښ دی

د هر بدمخي لاري نه ګورم عادت مي جوړ دي
چي وي پر ننګ باندي مېئن هغه انسان مي خوښ دی

زما و ژبه ته یې مینه او ښکلا ورکړې
درویش* مي هم د زړګي سر دی او کاروان* مي خوښ دی

نه مي تر اوسه له مُلا سره حضرت وئیلي
نه مي تر اوسه دا وئیلي دي چي خان مي خوښ دی

*درویش درانی
*پیر محمد کاروان

(c) ketabton.com: The Digital Library

څلور شعرونه

ښکه لیونۍ ده راته ښه ایسي
پیغله غرځنۍ ده راته ښه ایسي

ځکه ورته داسي حق حیران یمه
نخښه ده نجلۍ ده راته ښه ایسي

ګراني بې تا ګل او ګلزار څه کوم
ستا د چَم سیلۍ ده راته ښه ایسي

زه چي په ګناه د قامولۍ کي مرم
دار دی که زېندۍ ده راته ښه ایسي

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه به یېپ اورمه درمانه وایه
څه دي پر زړه دي پر ما ګرانه وایه

نن دي له رنګ نه ښکلا کډه کړې
شیریني چا کړلې ستومانه وایه؟

تا خو د نه راتلو قسم کړی وو
څنګه در یاد شومه جانانه وایه

هسې دي زه کړم د جهان تهمتي
په ځان دي څه جوړ کړو ارمانه وایه

ولې ګونګی شولې په سخته ورځ کې
دا مې تپوس دی قهرمانه وایه

ما ته د بل زده کړې مه را ښایه
که دي څه زده دي نو له ځانه وایه

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغې وئیل **عزیزه**! یې ناچوره
که دي رنګ ژېړ دي له خفګانه وایه

کابل جان ته

والله په ژوند و پوهېدم کابله!
ستا پر کوڅو چې ګرځېدم کابله!

چې دلته وم نو یو ژوندی سړی وم
ساه مې شوه بنده چې راتلم کابله!

چې بیا به راشم او که نه خو واوره
تا به تر مرګه یادوم کابله!

(c) ketabton.com: The Digital Library

ثار دي کوم له ډېره وخته ياره
راشه پر ما تېرېږي سخته ياره

دا هم ژوندی ماته هم ژوند راکوي
ستا د يادونو شيېنکۍ درخته ياره

دا ده ځوانۍ غرور زوال له پيدا
آخر به کوز شي له دې تخته ياره

بيا خو به و مرورې دا خپل لاسونه
چې راته و دروي سنخته ياره

د کور پر ضد به دي عزيزه! خپل کړم
که پېخې نه ومه بد بخته ياره

(c) ketabton.com: The Digital Library

پیا مي قلم او کاغذ یو ځای کړو نن پیا کیسه ده
پیا هغه ته یې ورته غوږ شه چانه ستا کیسه ده

لا مو ساه تنګي ټولنیز ژوند تغیر نه دی کړی
لا مو پر ژبه د ادم او د حوا کیسه ده

ډېر سترګور مو د خاناتو په دربار کي ثاست وي
ما اورېدلي چي دروغ دي که رښتیا کیسه ده

لار ورکوای نه شو که دوئ لار اخیستنه نه کوي
هسي غزلي سره واېو تر وا وا کیسه ده

دا سوکالي او اباديي په دې غلام وطن کي
دا لا له لوېو لوېو غرونو نه پنا کیسه ده

رېیاره دومره رډ جواب او هغه ښکلی چاڼان
دا د هغه نه ده صفا وایه د چا کیسه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون عزیزاحمد عزیز

ډېر راته ګران دی څه ارځان خو نه دی
زما ژوندون دی تش ارمان خو نه دی

چې په کلو کلو مې حال نه کوې
یار چې هر څوک دی مسلمان خو نه دی

هغه د خپل قدر لږ قدر کوي
هسې بې ځایه مهربان خو نه دی

دا چې د بل په وینه نه اوبېږي
دا کار د چا دی د انسان خو نه دی

بیا نتواتې به وي بیا به ورشم
که شي خفه هغه تاوان خو نه دی

که یې هر څو رټې له دره ځني
عزیز به بیا درځي پښېمان خو نه دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

نوم به یې اړه وي په خوله کې سړی
چې کله ځای جوړ کړي په زړه کې سړی

که لپونتوب کې مې قبول کړي هغه
ما خو دي خدای له سره نه کې سړی

د چا تر دوو سترګو یې قدر کوؤ
نشته یې نور په ګړد *کاله کې سړی

هغه تر ټولو ښکلو، ښکلی جانان
ښکله یې هېر کړي ښکله وکې سړی

عزیزه! پاته شي د کور کارونه
چې درته و دري په وره کې سړی

*کاله: په سیمیزه لهجه کې و کهول (خاندان) ته وایي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون عزیزاحمد عزیز

توري توري شپې دي رڼا نه لرو
ژوند لرو د ژوند مسیحا نه لرو

ځان ته د دروغو دلاسه ورکړو
زغم د جدائي په رښتیا نه لرو

موږ مفاد پرست او حرام خور غندو
کرکه له داهسي ملا نه لرو

زړه لرو ایمان لرو ضمیر لرو
څه دي که دا ډیره دنیا نه لرو

ورک شپې چې میدان د تنګ او پت راشي
ځکه باور ستا په وینا نه لرو

ور مې د زړه بند کړو بالا مه راځه
نوره دي د ناستي هوا نه لرو

(c) ketabton.com: The Digital Library

والله چې زه له خلکو ېېل یم که چهان ېدل دی
هم مې آرزو هم مې مرام هم مې ارمان ېدل دی

خدایه د دین نه د دنیا سو دا لاروركئ اولس
هم مې ملا ېدل د کلي او هم خان ېدل دی

نه هغه رنګ ماځیګري شته نه خندا پر شونډو
چې ېې له تا سو په والله اوس مې ګزران ېدل دی

له هري خوا باندي مرمۍ د ظالمانو اوري
هغه د میني کلی اوس په قبرستان ېدل دی

اوس د حالاتو په پنجو باندي زخمي زخمي دی
دا ستا عزیز نه دی هغه رنګه انسان ېدل دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د محبت دی د سکون دی د بقا کلی دی
چې پرې مئین یمه ملګرو د اشنا کلی دی

چا راته وېل چې واوره ورېږي کوم مړي کوم
دلته به هیڅ نه راته وایې د مُلا کلی دی

دلته که و ژاړو وچاته او پرچا به ژاړو
دلته لوټلی مشرانو په سلا کلی دی

چې راته ګل وؤ راته ګران وؤ خو هم ستا تر سترګو
چې راته اور دی سرې لمبې دی خو بې تا کلی دی

نه مې پرحال باندې رحمیږي نه مې چغې اورې
ښتکه ویده دی دا اوس ښتکه ناروا کلی دی

عزیزه! خلک به خبر شي او پېغور به کوي
دا مات بنګړي راسره ټول کړه شاوخوا کلی دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

نور مي ستا له میني نه توبه وکړه
نن مي زړه کي دغه فیصله وکړه

زما د زني خال او پارخوگان ستا دي
ووایه! خو خیر دئ مسخره وکړه

بیا که راله نه راتلې پرې پایم به
ته خو د راتګ یوه وعده وکړه

ما دي کتل لارو ته، ته نه راتلې
نن يې په خوږه ژبه ګیله وکړه

دلته به د امن څنډۍ جګې شي
وخت راسره داسې زمزمه وکړه

زه **عزیز** په دې باندې خوشحاله یم
نن مي ستا د هجر فاتحه وکړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چا راته زړه یوړو او چا راله تاوان کړی دی
د مینې ښار کې مې هم سود کړی هم زیان کړی دی

هغې نجلۍ څه په معصومه انداز داسې ویل
ته خو زما یې تا خو ما سره پیمان کړی دی

زما د کلي مُلا ماته ښکته لارې ښائي
ته راته و وایه تا کوم کار د انسان کړی دی

زه خو دې هره ورځ په اوښکو یادوم جانانه
و وایه تا راپسې کومه ورځ خفګان کړی دی

عزیز په دې باندې ډاډه یم او خوشحاله اوسم
د زړګي سر د محبت راسره قرآن کړی دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

په مرمرین لباس پوښ شوې ده په خیال به راشي
هغه به هر څه په ځان پوري کړي سنبال به راشي

چې ته به هم راپسې ژاړې زه به هم تنها یم
دامې ګمان نه وؤ چې ګرانې داسې حال به راشي

مورې خو تېر هم په وینو رنګ کړو دا به هم داسې وي
تاسو یې لار څارئ، دی ستاسو نوئ کال به راشي

خیر دی که نن مې د دستار سرونه دار له بیایي
دا مې یقین دی وخت به بل وي او په سوال به راشي

بیا به د حق په اذان ویښ کړي دا پېغمه اولس
بیا به ناري کړي پر منمبر هغه بلال به راشي

عزیزه! تل به د هجران ترخه وختونه نه وي
بیا به شو مورې غاړه غړې شپه د وصال به راشي

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه مې محل ته ضرورت نه مې دنیا په کار ده
د وخت تیارو ته مې یو څرک یوه رڼا په کار ده

نه سرخوړلی طبیب پوه شو نه ما حال بیان کړو
د زړه زخمو له مې دا ستا یوه خندا په کار ده

ما ته عبث دی د دروغو نه که ډک وي کتاب
ما ته یوه خبر په کار ده خو صفا په کار ده

زه پرې خوشحال یم خو دا نه چې جنازې ترې پاسم
ماته د امن او د مینې پښتونخوا په کار ده

دا نه د ننګ دي نه د دین زیاتې را پاتې شولو
دې ځنګېدلو ملایانو له دعا په کار ده

عزیزه! دلته د پېوسو د مُسکا د پاره
د دې غټانو په کورو کې لږ ژړا په کار ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه چا ورخپل کړم نه يې مرستې ته لاسونه راکړل
قسمته تا راته بلا ډېر تکليفونه راکړل

په چا چې ناز مې کاوۀ څوک چې مې د څنګ سرې وۀ
نن راته هغه جانان رډ پډ جوابونه راکړل

ځکه دې زه مدام په ياد لرم هېرېږې مې نه
تا راته ګرانې د وفا ډېر قسمونه راکړل

نه دم پيوند کړو، نه يې وس د داروګانو لرم
په داسې وخت کې دې خالقه پرهرونه راکړل

د زړګې تنده به پرې ماته کړې **عزيز** جانانه
هغه چې تله راله يې لاس کې تصويرونه راکړل

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه انساني رضا ته ګوري نه يې زړه خوږيږي
د کاڼي زړه لري هغه کاڼی په څه خوږيږي

خو ورته و وايه ظالم يې سر دي نه پرېکوي
زوی مړې! ولي دي په حق وئيلو خوله خوږيږي

دا جنوني جذبې دي اُف يې تر خوله نه راځيږي
کنې نو څنګه څوک په دومره وهل نه خوږيږي

چې نه شرميږي په پېغور د سترګو تور نه لري
کنې په سترګو کې چې لږ لري اوبه خوږيږي

چې څوک مظلوم پر مځکه باندي کړي ناحقه زهير
ما اورېدلي په قبرو دننه مړه خوږيږي

عزيز د داسي لېوني احساس خاوند دی چانه!
هم دي راتګ باندي خوږيږي هم په تله خوږيږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هر جابر پر هر يو جبر مي ثاره کړې ده
که مخ ته دار هم وي خبره مي يوه کړې ده

لکه مُلا له حق ويلو له رښتيا خبرو
ما له توبې نه خاص په دغه شان توبه کړې ده

وجود مي اور واخست او زړه مي له چهانه تور شو
ثن راته ورور د ورور د مرګ داسې کيسه کړې ده

بالا مي وس ثشته چي ولاړ دي شم له ځنګه سره
ثور دي پرېپږدم ثوره مي هوډه پښتنه کړې ده

نه پخلا کيږي نه خبري د جهان زغماى شم
د خپل عزيز جاثان پر کور مي مرکه کړې ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ژوند ستو مانه راسره وي د ارمان خبري
خدایه چي څوک به راله راوړي د جانان خبري

واړه دروغ دي چي پاور وړاندي هیڅ و نکړئ
د دې مفتي خبري او د هغه خان خبري

نوردي د کلي هر سړی په کردار ښه خبر دی
نور دي په خوله کې بدي ښکاري د ایمان خبري

دلته که وائې راته وایه د کاروان په حقله
دلته مي نه خوښيږي ګوره د ځاروان خبري

راشه پخلا شو راشه ييرته به شو غاړه غړی
راشه چي و باسو له میانه د خفګان خبري

ته راته وایه زما عزیزه! ستا غزل مي خوښه
هغې وئیل په کار مي نه دي د جهان خبري

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون عزیزاحمد عزیز

مخ ته مي و نيسه هينداره راغلم
د سترګو توره له سينګاره راغلم

سترګي مي ستا په سترګو نه وليدې
په خالي لاس ستاسو له ښاره راغلم

بيا مي د تنګ تنده شوه بيا به ورځم
څو واره ولاړمه څو واره راغلم

بيا به دي سم د ځان په زور خبر کړم
که چيري يو وار پر قراره راغلم

درپسي خپل کلی وطن مي پرېښود
زما عزيزه! ستا د پاره راغلم

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه مې د کرکه له چا کړې نه نفرت کړی دی
ما په ټول عمر کې ملګرو محبت کړی دی

پرون دې ږغ راته څیر تند نن خندَرویه ښکارې
شک مې یقین شو چې دې بیا جوړ مصلحت کړی دی

چاچې مې قام او قاموليۍ له د زیان پرېکړه کړې
له داسې خلګو مې پېشکه بغاوت کړی دی

نن په ټټاکو پښو ورځمه نن یې چیرې پرېږدم
نن راته هغې ښایستې د خولګۍ ست کړی دی

ما همېشه ملې دښمن په ګوته کړی وروڼو
ما همېشه ږغ د یووالې پر ملت کړی دی

څوک چې ما وژنې څوک چې ما پر دنیا نه خوښوي
زما مُلا د هغو خلګو امامت کړی دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما یتیم ارمان دي خپل کړی او پرې و رحمپدې
درته قربان پر خپل عزیز دي شفقت کړی دی

ځلور شعرونه

ازادي څه ته وایي دلته تر قفسه ژوندون
څه ده حالاتو بې رخي ده څه بې وسه ژوندون

دوئ چي سر وخوري وائي مړ نه دی شهید شو لالی
خو زما په برخه وي ملګرو تر تفسه ژوندون

باداره! څنګه ځان ځانی دي کړې په موړ راګډي
تر سو به دلته تېروؤ داسي بې کسه ژوندون

دا پر سکونه ژوند خو وروڼو بزدلان تېروي
سړی خو هغه دی چي واخلي له محبڅه ژوندون

(c) ketabton.com: The Digital Library

سترګي يې زور لري چې ما پخلا کړي
ترې مرور شم دوی مې بيا پخلا کړي

هغه قاتل د پښتنو دی واورئ
څوک چې د دې عصر مُلا پخلا کړي

که د پرپدو په لمسون نه تېر وځو
خدای به مو ټول عمر پخلا پخلا کړي

راشه چې خپله مرکه شو سره
نشته هيڅ څوک چې ما و تا پخلا کړي*

هغې وئيل ما دې په اور پخه کړي
خو زما عزيز دې خامخا پخلا کړي

*جانانه راشه چې پخلا شو
زما وستا څوک دي چې مونږ پخلا کوينه

(c) ketabton.com: The Digital Library

پر تا مي وړي دي جانانه له مودو خبري
مه کوه زیاته خو نو مه کوه د تلو خبري

چي ترې اوډر شم بیا یې هیڅ په خیال کي نه ورځمه
هغه کوي راسره هسي تر لیدو خبري

نوري عبث دي که یې هر سړی کوي جانانه
خبري دي که هم خو ستا تر ګائیدو خبري

بیا خدای خبر څه وخت یو ځای شو نن مي دا و منه
نن به کوؤ سره اشنا تر لمر ختو خبري

لکه شکري، لکه قند،لکه د شات خوږې دي
تر ګل نازکي دي پستې دي تر اوبو خبري

عزیز خو نه غواړم چي څوک هم له تا څه و وایي
تا ته حېران یم چي پر ما دي شي پېرزو خبري

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځنګه دي وستایم څه چل نه راځي
ژبه مي ګونګه د غزل نه راځي

سر دي قلم شه دا دي ځنګ و وېل
ولي به سوله پر کابل نه راځي

خير دی که پوسي دنګ محل د سامراج
خوني سيلاب دي پر کوډل نه راځي

شکر ژوندي خوشحال خاني فکرونه
خوبونه مه وينئ مغل نه راځي

اوس پسرلی شو بې له تا پسرلی
اوس خوشبوياني د سنبل نه راځي

دا تيارخور دي په غضب اخته شي
عزيزه! مرګ دي پر اتل نه راځي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نظمونو برخه

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس هغه د وېر کلی وو

ملګرو لاړم په اُمید د ګودرو تر کلي
د شملورو ټنګیالیو پښتنو تر کلي
تر هغه کلی چې په تل پکې خندا خوره وه
په هر طرف به د پښتنو پت و حیا خوره وه
چې بې له لري خلک راغلل د دیدن د پاره
د خوشحالۍ په تمنا د دې ګلشن د پاره
چې به یې پیغلي په خندا تلې او خوشحاله به وې
ددې فضا په رنګینیو کې بې حاله به وې
هغه وطن هغسي نه وو اوس د وېر کلی وو
هغه ګلشن په وینو سور وو ډېر زهیر کلی وو
هغه تنکي ځواڼان واړه بې کوره ولو
څه بې باباڅه بې خورکۍ او څه بې موره ولو
په وینو سور وو هغه ښکلی نازولی وطن
په چیغو سر وو په دردونو دردېدلی وطن

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښکلا رنګ د ماشوماڼوپه ژړاکي ورک وو
هغه ګلشن اوس د مرمیو په برپښنا کې ورک وو
ډېري د قدر وړ شملې تر خاورو لاندي ولې
د خندا ګانو ډکې خولې تر خاورو لاندي ولې
د هغه کلي خلګ واړه مهاجر له کلي
د بل په هیله وو وتلي در په در له کلي
هغه د ختهو په کورو کي اوس څوک نه اوسېدل
په هغه ښکلو منظرو کي اوس څوک نه اوسېدل
هغه د ګلو وطن نه وو اوس د جنګ کلی وو
د ظالمانو بې دردانو په لاس ړنګ کلی وو
د خوشالۍ سندري نه وې د ښکلا وطن کي
پښتون بې قدره وو اوس هم په پښتونخوا وطن کي
د ډېرو خوینډو لوپټې د ورور په وینې ولې
د نازنین اولاد په غم مېندي غمجنې ولې
هغه د تنګ ظلمیان مې ټول د غم پر کلی پراته
عزیزه! وګوره بې قدره نازولي پراته

(c) ketabton.com: The Digital Library

چیري چي اوښکي تر ګرپوانه رسي

پر داسي سیمه مي نظر لګیدو
چیري چي کاڼي مو پر سر لګیدو
چیري چي نه پیژني ستړي خلګ
چیري چي وتړي په پړي خلګ
چیري چي اوښکي تر ګرپوانه رسي
چیري چي لوږه تر انسانه رسي
چیري چي ظلم وي تیاره اوسیږي
چیري چي علم پوهه نه اوسیږي
چیري چي حق وي له حقداره لري
چیري چي ګل وي له ګلزاره لري
چیري چي ختمه د ورورۍ جذبه وي
چیري چي زور د ځان ځانۍ جذبه وي
چیري چي بَل وي د نفاق اورونه
چیري چي شَل وي د همت لاسونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چيري چي وژني پيقصوره خلګ
چيري چي ورک وي له دستوره خلګ
چيري چي ولي مسجدونه خلګ
چيري چي بايلي ايمانونه خلګ
چيري چي و باسي له کوره خلګ
چيري چي و شړي په زوره خلګ
چيري چي ويني وي دردونه اوسي
چيري چي ظلم وي اورونه اوسي
په داسي حال کي پښتانه اوسيږي
چيري چي نوره دنيا نه اوسيږي
دنيا پوه ده په سلا مو ولي
تاريخ د ګراني پښتونخوا مو ولي

عزيزه! اوس لاهم ويده دی پښتون
د ځان له حاله خبر نه دی پښتون

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوولی دلته نشته

زړه مي شین دی لویه خدایه
څه ناورین دی لویه خدایه
دغه څنګه ژندګي ده؟
هري خوا ته ځان ځاني ده
پس که سوځو که نهر یو؟
یو له بله تاخبر یو
دنیا ټوله په سلا شوه
هر طرف ته واویلا شوه
چي خاین یمه ترهګر یم
زه ده هري بدۍ سر یم
زه ظالم یم زه مختور یم
زه د هر ناولي ورور یم
خو اوس هم په خوب ویده یم
لا په هیڅ باندي پوه نه یم
ما په هره ګولۍ ولي
سره ګډ دي ټول ښاغلي

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما سر له تنه پرې شي
زما پر کلي غلبلې شي
قاتل زه یم مقتول زه یم
زهیر زه یم فضول زه یم
زما وینه بې بها ده
تویوي چې یې روا ده
چې هر غم زموږ مېلمه دی
چې وطن مو هدیره دی
چې اوروته دې لمبې دي
چې په هر لور غلبلې دي
بس هم دغه مو ګناه ده
چې یووالی دلته نشته
چې یووالی دلته نشته

(c) ketabton.com: The Digital Library

ها د اخلاقو یوه حسینه دنیا

په شپه پېغمه په قرار ویده ووم
د روڼ سبا په انتظار ویده ووم
خو چې راپاسیدم تیاره خوره وه
پر روڼ نظر مې توره شپه خوره وه
یو داسې غږ مې تر غوږو شولو نن
بدن مې ټول په رپېدو شولو نن
وائې جانان دې په ارمان تللئ دی
د زړګې توان دې په ارمان تللئ دی
نور به یې ته پر دنیا نه وویني
بیا به هغه مسیحا نه وویني
اوس تر قیامته هغه نه راکښېني
هغه په دارتګه سفر تللی دی
چیرې چې بیرته ستنېده نه لري
په داسې لاره مسافر تللی دی
زړه مې راډک شو ما ویل یه باداره!!!!
ولې دې داسې کړو جلا پپواره؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون عزیزاحمد عزیز

ټول ارمانونې نیمه خوا پاته شول
یاران یې ټوله پښوا پاته شول
په داسې ګل ځوانۍ رخصت ولې شو؟
داسې باب بند د محبت ولې شو؟
هغه پر ننګ مئین او ستر مبارز
د هر سړي د زړګي سر مبارز
هغه پښتون او هغه تر مبارز
د هر وجود د هر بشر مبارز
ها د اخلاقو یوه حسینه دنیا
هغه د مینې یوه رنګینه دنیا
هغه د خوار اولس د سترګو تور وو
د هر بېوزله او لاچار غمخور وو
د تورو خاورو بندیوان ولې شو؟
داسې جدا رانه جانان ولې شو؟
خو.. خدایه! ستا په فیصلو کې څه کار؟
زمونږ په لنډو او اوږدو کې څه کار؟
ته چې هر څه کوې خو ستا رضا وي
ستا په رضا کې د هر چا رضا وي

ګران ګوندي ملګري شهید اکرم مبارز ته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

يوه ګيله او مدعا

زما څښتنه زما پاداره!
زما لوی پروردګاره!
يو وړه غونډي ګيله ده
له ګناهو مې توبه ده
خو!
پوسترۍ شان فرياد دی
دا خړ کور چې مې برباد دی
دا چې اورم غلبلې دي
دا د اوښکو قافلې دي
دا چې سرې وينې بهيږي
دا چې کډې دې باريږي
دا چې سترۍ شان تصوير دی
دا چې هر کس مې په وير دی
دا چې خوندي مې بې کوره
په ژړا ژاړې سر توره
دا د کوم جرم سزا ده؟
بيا مو کړې څه ګناه ده؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو وړوکې شان مدعا ده
توقع مو بس یو ستا ده
چې مونږ ستړي په قرار کړه
راپخلا پیر ته بهار کړه
دښمنان مو خوار او زار کړه
زمونږ خړ وطن ګلزار کړه
زمونږ ګران وطن سمسور کړه
زمونږ بې کوره خلک پر کور کړه
بس یوالی رانصیب کړه
مونږ و یو بل ته قریب کړه
نور له دې جنګونو ستړي
مونږ له دې مرګونو ستړي
زمونږ دغه سوال پوره کړه
مونږ په سوله ښایسته کړه
ژوند مو سوله، بقا سوله
عزت سوله ،حیا سوله...

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوه تحفه

پوهیږم نه چې یې دانه دانه کړم
که یې کړم هار وه خپلې غاړې لره
هغې سپوږمۍ رنګه حسینې نجلۍ
هغې نازکې نازنینې نجلۍ
راته یو دارنګه ډالۍ کړې ده
دا پېرزوینه لیونۍ کړې ده
چې یې ژوندون ته حوصله راکړې
هغې نجلۍ راله تحفه راکړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

پیوه عارضه

پیوه عارضه لرمه
درنه زما محبوبې
پوهېږم یې مجبوره
اې د وفا محبوبې

نور انتظار وخوړم
ستا د دیدن انتظار
بالا کولای نه شم
دغه ویرجن انتظار

راشه زموږ کلي ته
په لمبو تور سوی یم
د پېلتانه له لاسه
زه لکه سکور سوی یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

منم تحفې دي راځي
خو زړه سکون نه لري
ستا د وصلت ټپاکجن
تاب د پېلتون نه لري

نه ماڼيجن يم له تا
نه څه ګيله لرمه
راشه لږ حال مي وکه
دا عارضه لرمه

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library